

Ömer Duru

- şiirler -

Yayın Tarihi:

07.06.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

30 Mayıs Şehidlerine

Yüze bakmaya cesaret bulamayan
Yan yana geldiğinde kalbi duran
Kıçından, anadan haber olmayan
Vatan Bekçisi'ne pusu kurar oldu

Helal lokmayla adam gibi yaşamıştır
Anası Vatanına kurbanlık adamıştır
Vatanı, eş-çocuk, ana'yı silahı bırakıp
Peygamber kucagına kucak açmıştır

Sevin kardeşim sevin, aldığın rahmet
Her ne ise adın şimdi oldun Mehmet
Vatan için verdiğin canda merhamet
Orda bekler ki şefaatin Muhammed

Ömer Duru

Acılar

Bilmeden acı çekemezsin, adı konur
Katlanırsan adı çile olur, dert olur
Fakire sınavı olur, yoğurur insanı...

Acılanmaz dertler, farkında olana
Tuz gibi ekmek gibi gelir fukaraya

Yükü omuzda, tek başınasın garip
Zamanla tanıdık gelir acıların garip
Acıyı bildik biri gibi karşılırsın garip
El pençe divane beklersin

Karanlıktan boşanır üstüne üstüne
Erken gelen yüküdür hayatın acılar
Müjdelere gibi sanki, sessiz ve ağır
Doğuma tekrar gebe kalmış sancılar

Değişime uğramaz acılarım hep aynı.
Aynı yerden gelir kör noktaya vurur
İhaneti hayata dair kısır döngüdür

Ağırdır bulunduğu yerde yükü acının
Bir omuzla kalkmaz el at, bir bacının
Doğumu gibi ölümü de sancının

Anasız olmazdır acılar.
Anasız olmaz, Analıdır acılar ...
Analı kınalı kuzular...
Anasının yanında acısız kuzular.

Zenginliğin değeri yoktur artık
Yediğin senin, giydiğin içtiğin
Gerisi yüküdür, dünya malıdır. Acıtır!!

Birlikte büyürsün el ele
Yan yana durursun
Sadece gülersin acılara...

Artık büyümüştür, büyütüştür seni
Anlarsın bitiyor dertler, dersin gidiyorlar
Ve yenisini beklersin sessizce...
Umutsuz umarsız, bitmeyen sancılar

Çok gülersen sorun vardır
Geç kaldığını anlarsın derdin

Bir an evvel gelsin
Sıradakini gözlersin.

Ve sessizce gelir,
Yürek çarpmasındaki isyanda görür.

Anlarsın, seninledir.
Gitmemiştir acılar.

Ömer Duru

Affet

Cümlelere küçük harfle başlasam
Yaraları ışksız bırakıp parçalasam

Ne dinlesem ne halden anlasam
Hiç yapmadığı kadar saçmalasam

Ruhum çorak, suzuz.İssızda kalanlar
Onmaz bir daha yetişmez fidanlar

Geçmişiyile gitti tende, istemem anı
Kaybettim, sığındığım sessiz limanı

Duvarlar şahit, kırdım kafesimi
Ruh daralınca kessem nefesimi

Yaptığımı bilirim ettiğim eşekliği
Dolmaz artık, boşalttım fişekliği

Her gün değişik kazanda haşlasan
Mahşerde iyileşir, her gün taşlasan

Ömer Duru

Ağlatan Güzel

Günlerden hatırlamam ne idi
Oturmak istedin ya güzel.

İki damla yaş ile hznlendin
Değmez bunlara dedim.
zlmeyesin
Ağlama kıyamam demiştim...

Sözlerim yarımđı, kelime seğerken
Yutkunup geveleyip beklerken
Zamanla geri duyarım bunları derken
Sır olmanı çok istedim güzel.

Geçti güzel... Zaman geçti

Hayat mutluluğa gebe olunca
Güneş küçük odana doldunca
Saksındaki dikenlerin solunca
Ağlatma sırası sana mı geldi güzel

Gnlm kıran bir cmlendi güzel

Dünyayı bana dar edip zindan iden
Huzurumu bozup ah-u zar iden
Gnl viran, derdi yutan sözünden
Yürek burkan cmlendi güzel

Ne acımasız oluyor zaman,
Yapılanları unutup yapıyorsun ya
Candan, vefadan bahisedip
Zulmle abad oluyorsun güzel.

İki damla yaş ile hznlendin
Değmez bunlara zlmeyesin

Bana düşer ağlamak.
Hznlenme dağlama güzel

Ömer Duru

Ağlayan ınar

Sessizliğidir gecenin ığlık

...
Yokluk gibi hiçlik gibi sessiz
Bir onlar dayanır, onlar dinler
Dinler, kaybolmayan sesleri
Ortaktır kedere, fısıltıyla inler

ınarıma vurur rüzgarın çığlığı

...
ınarlar tanık tarihe o anda
Ecelin davet ettiği zamanda
Kimi mağrur kimi mağdur
Salalarla dualarla ayakta

Dim dik durur ınar, diklenir

...
Her ınar göğü tutar gibi
Dallarında fırtına boran tipi
Kimi yaya gider, teneşirle kimi
İnsan da geçer ya, hani tarih gibi

Kökü toprağa gönlü Allahadır

...
ınarlar ezan dinler ayakta
Ayakta gözler, gölgesindeki ademi
Güneşe gölge, gölgeye perdedir
İnsana biraz huzur bir nefestir

Boyun bükmez ulu ınar

...
Ötlanır dibinde gölgelenir davar
ınar gibi olan insanlar da var
Baba gibi, ana gibi, yar gibi
Ölüme ayakta giden ulu ınar

İçi boşalır insanlaşır ınar

...
Kaybolan ömre ağlar ınar
Sessiz ve omuzlarda gidenlere
Giderken dönmeyenlere
Selam verir ınar, sessiz ve ıssız

Ömer Duru

Ahirimsin

Ahirimsin

Bir kadınla bir kaç çocuk mu
Alında yazı?

Heyhat beyhude geçti
Ömrüm yazı?

Su ile kaderime çiziyorum
İki satır yazı

Derdim idin dertsiz kaldım
Azad oldu derdim derman kıldım

Ne dünyanın nimeti, ne ahirim kaldı.

Ömer Duru

Allah Dilerse

Dosta Duadır bunun adı.

Allahım ne çok verir gönlü bol insana
İstemeye korkma, hesap sorma ihsana
Gücü yetmez kimsenin, verdi mi lisana
Herşey gülistanlık olur Allah dilerse

Her duamda sen varsın, gönlün bol olsun
Allah razı oldu mu, açılmaz kapılara kolsun
Neşe huzur, bir avuç da ev ile ailen olsun
Herşey gülistanlık olur Allah dilerse

Dostun duası bu olur, fazlası haddi geçer
Bir niyet bin murad, Yaradan ameli seçer
Ne ekersen tarlanda, ahirinde onu biçer
Herşey gülistanlık olur Allah dilerse

Ömer Duru

Allah İsterse

Ne kapılar açar şaşarım
Dönülmez ufuklara bakarım
Geri dönmem yakarım
Allah murad dilerse

Baş ile göz, doymasan da rızık
Nasibim ise bir somun adı azık
İsyanda gönlüme attığım kazık
Şeytana uyarsam murad olmaz

Ömer Duru

Anlat Hadi

Geç kalma
İnsan olmanın gereği bunlar
Fırsatın varken hemen söyle

Yarın geç kalacaksın
Hasret dolacak yüreğin
Yangın yerine dönecek
Bir daha konuşmayacaksın

Hiçliği görürsün yok olmadan
Dönüşü olmayan yolculukta

Ne kadar sevdiğini, hasretini
Onu ne kadar özlediğini anlat
Cenazeye gelmeden söyle
Hayattan zevk alırken, de hadi

Gidince elleri elinden sızlar yüreğin
Şuranda bir ateş olur yangın başlar

İki damla yaşla uğurlarken
Sarılmadan sıcaklığını düşler
Dokunamazsın yüreğine
Helallik verirsin çaresizce

Hiçlikten yokluğa geçer anıların
Hayalleri bile terk eder sessizce

Anlat hadi. Şimdi söyle

Ömer Duru

Arsız Gönül

Gönül sürur, kaşı yay, saçı örmedir
Kara kızın dili bal gözleri sürmedir

Gönül dünyadan büyüktür, handır
Leyla nefse imtihan, aşk handandır

Pamuk teni gülistan misk kokuludur
Seher yeli tadında, narin dokuludur

Baharla yeşeren goncadan ne olur
Leyla'ya her bakan Mecnun'mudur

Sebat muazzezedir, çiçekte arıdır
Fettana meftun olunmaz, uçarıdır

Cennet verseler ona, ateşe akandır
Dünya nimetidir ahirini yakandır

Değmez maşuka talip, tamah etmek
Değer düşürmedir aşka meyletmek

Rutinim dünyalık işlerinde rahmettir
Rutinden şikayet etmek vahamettir

Her yadına geleni aşk mı sanırsın
Bakışıyla ne filizi ne goncayı tanırsın

Ey gönül! Figan etme. Derdi bırak
Gamzesi güzel sana ne? Huyuna bak

Huyu güzel olanın kaderi güzeldir
Ebedi olana bak gönül. Hay ezeldir
ÖmerDuru

Ömer Duru

Aşkın Adı Şems

Esas kirlilik dışta değil içtedir
Kisvede değil kalptedir,
Yıkamakla çıkmayan tek pislik
Kalpteki haset ve art niyettir gönül
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
Özü temiz sözü temiz insan gerektir.

Sözlerin hakikat değil sadece sesidir
Gül kadar güzel ol,
Diken gibi zalim olma.
Sözü düzgün söyle ki yaşat, öldür
Asla yaralı bırakma kinlenir gönül
Ya konuş ya sus,
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
Susmak konuşmadan evladır gönül

Kapımıza değil
Kalbimize vuran buyursun gönül
Hüzün taze tutar aşk yarasını
Yaramdan da hoşum yaremden de
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
Gönle girmeyenin kapıda işi olmaz

Zikrin, şükrün, sabrın yoksa gönül
Dost kapısında işin ne gönül
Edepten nasibin yoksa insan değil
Hayvandan farkın edebindir gönül
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
İlk üçü ilimdir, gerisi insanlık

Sen sen ol da ister yar ol ister yara
El alem içer sarhoş olur
Aşk ehliyim hep sarhoşum gönül
İnsan maşuk aramaz, aşkına köle
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
Köle bulur aşk bulamaz gönül

Dostluk gül olmaktır,
Yaprağı da dikenini de baş tacı gönül
Her insanın aşk vakti vardır
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
Vaktini aşan kişi de ölür.

Sevmeyene yüktür karınca
Sevene filler karınca
Dağı bile taşır insan
Gönüldekine inanınca
Söyleten vardır, söyleyen Şems'tir
11.11.1999

Ömer Duru

Ayrılık Bugünden Başlar

Güneş ufukta altın tepsi
Yadımda kalanların hepsi

Sönmeye yüz tutmuş gün
Silinmeden çizildi bugün

Nasıl bir helalliktir istenen
Helal demekle biter mi neden

Mazide kalanlar yok mu olur
Yaşananlar da istense ne olur

Her şeyi sildim, düşünme sırları
Ateşe verdim yazıyı, ovayı, kırları

Aldım kimseye vermem, bedende
Ölürsem mezarda, gider benimle

Gam keder yok, helal bende olan
İstemem kalsın, senin olsun kalan

Yok aşk meşk yok, ne oldu da koptu
Dostun kim, aklına ayrılık mı soktu

Düşünmedim üzülüp ağlamayı
Ayrılıkla naif gönlünü dağlamayı

Uzak duralım da ne olacak yani
Tükeneceğiz bir gün, insan fani

Dua ederdim kaçmak için senden
Allah söyledi, öldürdüm seni tenden

Anladım şimdi, sendeki ben ölmüş
Bendeki senin cenazesini görmüş

Ne ah ederim ne figan eder inlerim
Bende kalan anıları sessiz dinlerim

Çok yazmakla çok olmaz derim
Yolun açık olsun, Selam ederim.

Sana son akıl verişim, bilirim okursun
Sakin, yanlış arkadaş ile yok olursun

Ömer Duru

Babam Yanına Geldi

Gördün mü
Ay çöreği yerdik, tulumbada yıkanır
Aya giderdik, Mars'a uçup saklanır
Güneş'le tutuşurduk, kirden aklanır
Annemizin hikayelerinde oynardık

Masal anlatırdı lambanını ışığında
Duvarda gölge oynar, korkardık
Kartal olup yükselir, örümcek ağında
Tuzaklara düşer, uykudan kaçardık

Babamız gelirdi işten yorgun argın
Parasız kalırdık hep hayata dargın
Tahtadan kılıcı diğer elinde kargın
Oyunlarımız dolu, hayalden öteydi

Kazan kaynar, altına odun atar
İçinde kil, çamaşır sabunla kaynar
Banyo Pazar olur, kirlerimiz akar
Hafta başı mis gibi kokardık

Gördün mü babam yanına geldi
Bu yanda özledi, özü sana verdi
Teneşirinde hasreti sona erdi
Ahirimizde sığınacak dal oldun

Neyim var ki bu dünyada kalan
Mirasyedi çok, nefesine daralan
Bir vardı, hepsi yok olmuş falan
Beş günlük dünyayı üç günde yedik

Ömer Duru

Babama

Sevgin uzaktan gelirdi, sofralar serdin
Yokluğu kendine aldın, asalet verdin
Fukarada edep, tenime misk dedin
Şehitine koşmusun, mezarında yatarken

Gözlerin buğulu, sevgin yüreğinde bakarken
Hepimize çınardın, yağmur gibi akarken
Ellerin kocamandı, çocukluğumda taparken
Ne yerin ne sevgin dolmuyor yatarken.
Ömer DURU

Ömer Duru

Babama

Sevgili Babam
Sen gittin ya...

Kudurdu itler kuduz olup dalıyor,
Kem gözlünün işi şer'li yanına kalıyor
Ah alan ahirini beklemeden yanıyor
Hakim kalemını şer'e yorar oldu...

Ah ile haykırsam duyulmaz sözlerim,
Feri yok gayrı şevki yok, kıt gözlerim,
Hasretlik zor, yoluna bakıp gözlerim,
Yollar göze derman vermez oldu

Gözlerim ellerini arar çaresiz yoksun
Yoksun yanımda, olan amele baksın
Şesin kulağımda özüme doğru aksın
Özlemin yüreğimden gitmez oldu

Rabbim! gönlü yüce atama rahmet
Yapmam gereken tek iş ona hürmet
Yapardım emrin olursa hemen emret,
Özlemlle kokuya doyulmaz oldu

Ömer Duru

Bahar Gelmiş Neyime

Dağlarında sümbülü
Menekşesi bülbülü
Yaprak veren gülü
Yurduma bahar gelmiş

Çağlar coşkusu suyun
Civıltıyı siz de duyun
Çiçeklerle mevsime uyun
Ey gönül, bahar gelmiş

Uçar arılar kovanda bağda
Böcekler çoğlaşır dağda
İnsanın kimi ölü kimi sağda
Kuzular meleşir bahar gelmiş

Sarı kız yaylıma çobanla çıkar
Anasız kuzu ardı sıra bakar
Kimsesiz yavrular yürek yakar
Sessiz gariplere bahar gelmiş

Bahar gelmiş yeşillenmiş neyime
Şesi çıkmaz üflesem kuru neyime
İnim inim inler garip üflese neyine
Ney sessiz bahar gelmiş neyime

Ömer Duru

Başkasına Demediğimsin

Sana demiştim, ilk ve tek sana!!!
İncitmem, kaybetmem dediğim
Kırmadığım, küsmediğim.
Kıymetlimsin, gözbebeğim
Kahve çekirdeğim.

Gönlüne girmediğim
Gözümünden düşürmediğim
Canımdan can idin.

Hayat kaynağım
Kaybolan huzurum
Yanında mutlu olduğumdun.

Dünden bugüne ne oldu, ne değişti?
Nerde mezarım, kimler eşti?
Yanında her şeyi unuttuğum
Söz vermiştim.

Başkasına anlatamadığımsın
Başka göze bakamadığımsın
Yok olmaya çabalayanımsın

Çabuk büyüyen,
Burnumda tüten kır çiçeğim
Yoksun ya daha ne diyeyim...

Ömer Duru

Bilememişim

Bilememişim Gönül

Ne hallerini çekerim ne tavrını
Bugün gelmezsen belki yarını
Beklemem sen varsın diye
Bilirsin yok sayarım kahrını

Hoş görmem yapılanı sevmemde
Yok sayılmam değil bozukluk alemde
Gönüle nakış atılır, maksat örmemde
Dosta yuva yapmamdır yeri sinemde

Eskisi gibi olamadım yar
Sen de günahattan arınaman
Eskisini de arama, bulaman
Ne kendimi ne Seni tanımadım yar

Aman yar
Ateşlerde yandı yar

Ömer Duru

Bir Zaman

Yorgun argın, arada kendine dargın
Çocukluk yapma, üzersin bir zaman

Küsme, eteğindeki taşı döküp devirme
El öpüp divan durursun bir zaman

Sana akıl vermem, okursun, anlarsın
Anladığını yanlış yorarsın bir zaman

Kötü arkadaş ite benzer pislığe bulaşır
Yanlış arkadaş ile yok olursun bir zaman

Ar namus bilmez, her adama kanarsın
Ateşler içinde yanarsın bir zaman

Her gördüğüne post serip dost edinme
Dostu serip postu giyersin bir zaman

Ömer Duru

Biz

Biz gibi bakarız
Yüzüme gülerken kuyu kazanda
Dili bal döken, çirkef olup azanda
Baharı kışa çevirir kendisi hazanda
Dosta sevgi edasını beklemem

Dostunu ezip düşman eden yolda
Edeple davranan edepsiz kulda
Göz görüp surat asan durumda
Gönül kazanma kaygısı dilemem

Çıkar olmadan gelip cana değmezse
Uç kuruş hesabıyla gardaş demezse
Haramı bilip, helal deyip yemezse
Gün ola can vere, baş vere bu yola

Ne insan bildim onları ne de yoldaş
Ancak boy ölçerim, olan da yola taş
Kişilik doğru ise yolun düz ola gardaş
Güldüğüm canda ayrılık bellemem

Ömer Duru

Bu Aşk Şiiri

Bu aşk şiiridir.
Uzun olur, yakıcıdır akılda kalır,
Elindeki mala benzemez akıcıdır
Kullanıp attığına sayma bacıdır
Geçmez olur aklımdan anlatılanlar

Bu aşk şiiridir.
Yanındaki mal laf taşırorsa bak anla
Alır getirir sana bir dinle, yanma
Dinlesen olacak da karşıdan da
Dinlemezsen adalet oldu sanma

Bu aşk şiiridir.
Uç kuruşa tenezzül etmişsin
Dedikoduyu can kulak dinlemişsin
Malın biri beklentisini söylemiş
Her duyduğunu benden bilmişsin

Bu aşk şiiridir.
Uzak ol yakın ol
Mesafeni korumuş gibi sakın ol
Çağlayıp köpürme dingin ol
Su ol deniz ol, adem ol adam ol
Nefes ol hikmet ol Yunus ol
Bi halt ol kendin ol

Bu aşk şiiridir
Aşkı bilmez deme. Dersen ele gönlü
Zehri katık yeme. El açar ele yönlü
Aşkı sevgi sanır. Balı da, onu da severken
İkisini de aşk tanır. Aynı sanır

Kays Leyla'ya tutuldu Mecnun oldu
Leyla'yı verdiler de almadı, soldu
Madde aleminde kaldı deli dediler
Hikmete geçince erdi, veli dediler

Bu aşk şiiridir.
Aynısını yaptım ki bana kattığından
Normal görürsen resmi attığından
Oku aşkı gör. Ne farklı yaptığından
Gergerinde iğne, elindeki tığından

Herkes anlamaz bu aşk şiirini
Elini sallasan ellisi! Kısmetse birini
Adın Aslı, belli artık beklersin Şirini
Anladım cilveni nazını beklentini
Sanmam benden çıkmaz o sermaye
Yiyemezsin avuçtan elimdekini
İşte bunun adı aşk şiiri 07.08.2014

Ömer Duru

Buğulu Gözler

Nefessiz, ceset gibi çöker
Omuzlarıma ağırlığı gecenin

Ölülerin iç çekmesi gibi göçer
Durmaz dilini bozar hecenin

Hasretle baktığımda bile
Yakından görmedim yıldızlar!

Ölü uçan turna gibi
Düşerim avuçlarımda ıssızlar

Çocuğum üşütme. Yüreğın
Hazan değilse nevbahar

Anam, hasret çabuk dokunur
Bana yalnızken karanlıklar

Tüm yalnızlıkları kavuran aysız geceler
Biliyorum, gök olup
Yıldız kadar çok yazılsa da heceler

Derdimle dertlenip
Derdim kendime bile hasret kalırken

Gök gözlerin, Işıltılı
Buğusunu yansıtır geceler

Ömer Duru

Cennetin Yolu

Adaletin kılıcı olan Ömer der ki;

En büyük ibadet gönül kazanmak
En büyük günah ise kalp kırmak.

Ne girdiğin gönlü viran eyle
Ne de her gönülde eyleme
Gönülden çıkmak için debelenme.

Cennetin yolu
Gönül bağından geçer
Kapımıza değil
Gönlümüze vuran buyursun

Nasılsa sen gidersin
Terbiyeye hazır yuvasız biri gelir

Gönlümüzün sahibi
Boynumuzu vuran buyursun

Ömer Duru

Çeşm-i Yar

Çeşm-i yar-ı gör! özünü doyurmalı
Akınca içine zehr-i, derman kılmalı
Hadde'den geçmiş gibi sözü endamı
Ruhgâr-ı al, gönül almalı, yanmalı

Öylesine mesut ki, eyler halimi çeme
Derd-i aşk söyletir beni, Kim O deme
Gayrı taşınmaz mı oldu yükü bende?
Aşk-ı na'landan an, ömr-i muhayyelim

Ömer Duru

Çingene Kızı

Çingene kızı, rüzgar saçına esmesin
Çiçekler kiskansın, kokun dağılmasın
Kirazlarında al şerbet olsun akmasın
Dalgalanmasın saçların, uçmasın
Küssün sana ölüm hiç hatırlamasın...
Ölüm elinden gelsin bana çingene kızı
Bakmasın kimseler tenine, solmasın

Susarsan geçmez vakitler, mezar
Konuşursan eğer saatler uçar, azar
Yaşadığım andır gözlerin kan dolar
Ölüm. Ölüm ölümsüz olur çingene kızı...

Ölüm, çığlığın nakışında oyasında var
Derme çatma kırık kalbin dar.
Saçılmış ortaya, akılda kalan düş
Üç beş kırıntı hali hayallerde görünüş
Yaşanmış ölümün anıları var.

Yüreğini kısık tut, sözler gür çıkmasın
Dolmasın çilen, kan dolmasın gözlerin
Tomurcuklanınca hayat, hazanda solmasın
Cenneti bekle, dalın kırılıp dünyada onmasın.

Sessiz ol, ölüm bedenle birlikte buluşmasın.
Gözlerin kapalı dillerin lal, aklın açık kalsın

Çingenem, tut yüreğini ağla, savurma
Huysuzlanma sesiz ol, ölümü uyandırma
Ölümün daveti olmasın fersiz gözlerin

Çingene kızı masum,
Çingenem sesiz
Çingenem nefessiz....

Gözlerini açmayacaktın çingenem
Ölüm seni bulmayacaktı... Kanmayacaktın.

Ömer Duru

Çocuk olmak

Çiseleyen yağmurla toprak olmayı,
Yenidoğan'da Cennet kokusunu...

Kursakta kalan sevinci özlüyorum.
Sustukça biriken baharı...
Büyümeğe tütüyor dumanında.

Gurur-kibir, açgözlü insanlar
Sırtlan olup karşımda ürüyor.
Hatta benimle yürüyor..

Alışamıyorum büyük olmaya!

Ne çabuk büyüdüm ihtiraslara yenik.
Kılıç sallardım baharıma...

Çizgilere basmadan oynamayı
Aşkla gazoz kapağını toplamayı
Dünya mavi bilye olduğunda
Çocuk kalmak istiyorum

Uyanmadan büyük olsaydım
Ne vardı?
Mevsimin kış olduğunu anlamadan,
Baharımı çürütmek için geldiğini

Ve arzuların hayasız büyüdüğünü,
Yüreklerin yanmadan öldüğünü.

İnsanları tanımadan büyümeyi özlüyorum.
Her nefesi yalnız almayı...
Sessiz ve büyük olmayı...

Yazılamayan kelimeler sakladık
Büyüyen çocuğun küçük ellerinde.
Aynada kaybolan çocuklar var şimdi.

Hep büyük davranan çocuklar var
Çocuk kalan büyüklerle birlikte.

Ömer Duru

Çocuklarımız

Bir kendin, Bir Allah başka olmasın
Hiç bir güç senden büyük olmasın
Gönlüne yağmur bulutları dolmasın
Hayallerinin Çocuk! sınırı olmasın

Sınır çizme kendine Çocuk sınır yok
Aldanma mahsun yüzlere, gönül tok
Ağlatacaklarsa eğer yarı aç yarı tok
Sat anasını Çocuk, acıma dünyaya

Bilirsen, evrende yok senden başka
Numunesin yaratılıştta, edepte başka
Huzur ile şevk, ayırır başka başka
Kibirlenip büyüklenme, mağrur Çocuk

Ömer Duru

Derdimin Kaçağı

Ruhumun huzuru derdimin kaçağı
Nazarsız bakışım, yürek deşenim
Kara gözlü ay çekirdeğim

Yangınımı parlatan közüm
Balım, canım, iki gözüm.

Aşk ateşinin yandığı bu darlıkta
Saatin asır olduğu gönül mezarlıkta

Gönlümün huzuru, derdimin kaçağı
Bihaber dünya, kadük işlerle pazarlıkta

Bağrımıza hançer sok, zevk alırsan
Hançeri bir değil bin kerre kullansan

Acılanmadan, zevk ile şevk ile yaparsan
Derdim şiarımdır, ilk yürekten başlarsan

Bakma ardına, elini korkak alıştırma
Gönlümün huzuru, derdimin kaçağı

Nazarıyla yürek deşenim
Nazlı bakışlı sütlü kahvem

Ömer Duru

Dermanım

Gül-i zar'da
Sevgi şakıyan bülbülün dermanısın

Gönülde olmasa da
Derman bekler gülün fermanısın

Söyleme güle
Ne bülbülün derman ne de canısın

Boynum vurmaya gel
Ferman eylesen de, dermanımsın

Ömer Duru

Dilber

Dökülen yaprak, gönlümün hazanı,
Kızıl saçları, yakıcı ateşinin kazanı
Uluyan kurtlarım, her gece azanı
Hercai, hep zarar olduğum dilber

Yürek yakan kokusu, kahve gözler
Boyun büktüren, can alıcı sözler
Dumanlı nefesi masumca özler
Sevgisinde karar olduğum dilber

Siyah gözbebeği avize, güneşim
Zamansız tükenen sönmüş ateşim
Kıskanırım, sürüden kaçan serkeşim
Buklesini tarar olduğum dilber

Kaç zaman oldu, tanıdım, nakışlı
Her daim yolcu, buğulu bakışlı
Alev gibi saçları, ırmak akışlı
Yokluğunda arar olduğum dilber

Sükun ile tartar yüreğinin vuruşu
Canımdan can alır endamı duruşu
Bebeksi, ninnisiz, sakın dokunuşu
Hayallerde sarar olduğum dilber

Ufukta belirir, gölgesi düşer yere
Serencamım, çırpındırır bin kere
Ay misali yüksek, dönmez kedere
Zarlarda kumar olduğum dilber

Aşk mı, sevgi mi, yoksa şıp sevdi mi?
Kanımda akan aptallık mı? Deli mi?
Tenimde gezer hep, sabah yeli mi?
Gözlerimde arar olduğum dilber

Anlatamadım içimde olan derdi
Her sözü narin, bendeki beni gerdi
Yüreğimde, goncayı önüme serdi
Bakışında naçar olduğum dilber

Bilir halimi ser verir, ses vermez
Beklesem de yok, beyhude, gelmez
Öfkeli konuşur, susar öfkelenmez
Varlığında sarar olduğum dilber

Adında sevda var edasında hep kur
Zamansız, ümitvari, uçarı, vakur
Edep konuşur kelamı, edepsiz vurur
Yokluğunda karar olduğum dilber
Ömer DURU

Ömer Duru

Dost Gönülde Olur

Er olan, dost bağında yeşerir
Aşılmaz dağlar dost ile aşılır
Dostun ağırlığı gönülde taşınır
Lal ise dilin, dost sana deşirir

Adem olan aşkı görür, yemez
Mecnun aşka beden istemez
Leyla'sı olmasa dili söylemez
Dost dostuna darılsa söylemez

Olmazsa gönülde, zorla girilmez
Gönülde ise dostun lafı derilmez
Yarın küsüp gitse sana darılmaz
Dost dostu gönülde karışır

Ömer Duru

Dosta Davet

Dostuma
Bir gün ağlamaklı olursan ara.
Gldremem ama seninle ağlarım

Uzaklara kaçmak istersen ara.
Durdurmam seni birlikte kaçarım

Konuşmak istemediğinde ara.
Gölge olurum komuşmam yanında

Cevap bulamadığında bir şeye ara.
Senin yerine öğreneli çok oldu...

Aramazsam ve ses vermezse Sen gel
Belki ihtiyacım Sanadır

Ömer Duru

Dostu Gördüm

Yumuşak huylusun gönlün zengin
Gökkuşğından da parlak rengin
Dostumu gördüm deniz gibi engin
Varlığıyla huzur bulduğum can

Ömer Duru

Elde Var Sıfır

Çocuklarımız mı var sanki. Neyimiz
Edep yok, ahlak yok, talim sıfır
Kucaktan inene kadar sürer keyfimiz
Yalan yok, toplarsan elde var sıfır.

Bugün ölsek arkamızdan ağlar mı
Allâh'a niyaz eder, fayda sağlar mı
Virane gezer, dolaştığı dağlar mı
Yuva yıksa huzur bozsa elde var sıfır

Evlat dersek nimettir oğlu kızı
Haylazlıkta sınırsız, kesmez hızı
Bu gün evde misafir yarın el kızı
Gönül kırıp ezersen elde var sıfır

Ömer Duru

Emek

Dikeni var diye
Gülü susuz bırakmak olmaz
İkiliği varsa
İyiliğini unutmak nankörlük
Adamlıktan uzaksa
Adem kişiliği başka onulmaz
Emekleri yok saya
Kötülüğe takılmak körlük

Neden ademi anlamak zordur
Bilir misin?

Her biri kendini dev sanır
Elinde nakış kendini nakşeder
İnsan olmayı gülücük bilenler
Bakışı sevmek gibi aşkeder

Emekleri heba edesim var

Gerçeği yaşamazsam hayale almam
Her şeyi düşünür yapamam
Allah ile bir tutup tapamam
İyiliğin sende kalsın bakamam

Ömer Duru

Erbab

Gönül erbabı olmak mı muradın?
Ne muradlar aldın?
Ne gönüller kırdın?
Hangi yüreği buz ettin de murad ile?
Şimdi erbabı olmak dilersin !

...
Hele gönüle er ol,
Bab'ı sonra düşünürüz.

Er olan bab olur erbab olur
Erbab olan hemhal olur...
Hemhal olan yar olur can olur
Erbab olur

Ömer Duru

Ey Oğul

Ey Oğul

Sevmekle yaşamın akışını
Okumakla dñnyaya bakışını
Dokunmakla isyanın aşkını
Gösterdiğin sabırla da şaşkını

Değiştirirsin...

Ömer Duru

Eyy Çocuk

Ey Çocuk !!!

Yoktu Senin ne suçun, ne günahın
Vefasızlık ettim, aptallığımadır ahım.

Mavi gökyüzüne dokunabilmek
Gerek olan vefa ile kocaman yürek

Ne mavim kaldı ne yürek
Vefa da yoksa Duru'ya ne gerek
Ömer Duru

Ömer Duru

Fikri Olmayanım

Gönlü zengin fikri fakirim
Ayrılan gönüllü yarım
İhtiraslarla donanmış
Hazan gönüllü yarım

Gecenin çırası
Öfkenin geçmeyenini
Nedir derdin oynaş mı
El ele verip kaynaş mı

Azıp kuduranım
Durup oynaşanım
Fikirsiz kalıp
Akli olmayanım

Bitmez seninle hayat
Verdiklerin gönülde bayat
Benimle derdin nedir
Fikri olup akıl kullanmayanım

Harcatmazlar olanı sana
Yediğın içtiğın kar sayana
Giydiğın sende kalana
Akli benden uzak olanım

Ömer Duru

Geceler

Zifiri karanlık ayaz geceler
Koyu, siyah, alaca geceler
Sessiz, taş duvarlar dibinde
Sır dolu Ay'sız geceler

Mah cemalin çıkmazsa geceye
Şuh ile adın düşmezse heceye
Yakamoz sesi vurmazsa peceye
Bilki, hepsini çaldı geceler

Hazan ışıltılı, aydınlık gecemiz
Alnımız ak, lekesiz peçemiz
Şalvar elimizde, aklımız kemersiz
Her şeye şahit, hayasız geceler
Ömer Duru

Ömer Duru

Gelin

Gelmez misin çeşmeye
Ilık sularından içmeye
Gelincikli ekin biçmeye
Eli oraklı gelin

Akşamdan söz verip
Sabah çayı veren
Kahveyi tuzlu getirip
Gönül almayan gelin

Tencere tava aş derdi
Gergefinde oya derdi
Dermanı buldu derdi
Derman bulmaya gelin

Hastaya hekim buldu
Dermansız derdi oldu
Gönlüne aslan yatırıp
Derdinden ölen gelin

Ömer Duru

Gidersen

Pencereden güneşin çoşkusunu vurur
Kokulardan en hoşunu gelir

Rüzgar ne kokunu bırakır ne anı
İnsan hayatıdır akıp giden zamanı

Akşamdan sabaha hüznünler
Arada yel eser bazen yağmur çiseler

Gönül bu ya birden kasvet alır
Kah hicran olur dağılır yarası kalır

Yürek pare pare kanar
Kah serencam olur dört el sarılır

Uçan kuşun gölgesine bel mi bağlanır
Giden yar m'ola ardından mı ağlanır

Zorlarla gidersen
El sallanır arkandan, ciğer mi dağlanır

Ömer Duru

Gönül

Zulüm yapana da sebep sorulmaz
Onu gönderen de sebebidir gönül

Mazluma zulüm olup yağın onmaz
Dermasız dertlere kapılırsın gönül

Dil yarası gül bahçesinin dikenidir
Gördüğünde mahcup eder gönül

Dertli başın dermanı imtihanıdır
Derde çare, kabirde aranmaz gönül

Yerini koyacak başka yaren bulunca
Dostta kusur arayan aptaldır gönül

Muhabbet biterse tahammül ölür
Muhabbetin dalı dikenli olur gönül

Acı kahvenin kırk yıl hatırı var derler
Kahvene bir nefeste beni kat gönül

Canan ile Yaratan gönülde misafir
Dostun içindeyse kalp kırılmaz gönül

Ömer Duru

Gözlerin Boğsun

Hazanın adı, huzurun tadı
Hüznün bir rengi olsaydı
Renklerin en koyusu benim
Umudun rengi mavi kalırdı

Dünya mı bulandı yosunlandı
Yoksa gözlerim mi buğulandı
Tutuldum okyanus maviliğine
Gözlerine düşsem boğar mı

Ömer Duru

Gözlerin Yeter

Sen gibi mavi bakan var mı bilmem,
Nazarla bakan kimselere gülmem
Lütfunla geldin kapından dönmem
Kapına dayanmaya gözlerin yeter

İncik boncuk mavimsi bakışın
Zamansız gelenimsin, içime akışın
Ahvalimdir, biten ömrümden çalışın
Sarhoş olmak için gözlerin yeter

Ela gözlüyü mavisinden tanırsın
Şarhoşluk canda geçer mi sanırsın
Yemin bozup tövbe tutmayanımsın
Tövbeyi bozmak için gözlerin yeter

Ömer Duru

Hadi Bak

Dedim ki; sana özlü söz yazam
Yaz, okurum içten. Hadi bakam

Olmuş bir şikayet, hadi bil anlat
Ne anlattınsa o. Demem o ki; inat

Ne anlarım ne söylerim dediğini
Bilmezem karnından geçirdiğini

Yadımdan uzak onlar diyemem
İçi boş olanın dışı hoş, giyemen

Bilmezem olanı biteni, söz kelepir
Sandın duyarım herşeyi, pir-i kepir

Her gün ağadan yeni şey öğrenir
Öğrendiği ile narin beyni kirlenir.

Dedim; Büyüdün, benden uzak dur!
Dedi; olur keselim! az akıl bodur

Ömer Duru

Hasan Uslu

Bir idi pir idi, derdimizle hemhal
Zorda yetişirdi, kapana ilm-i kemal
Dertliye sanki el, ahu-zar ile nihâl
Bu yorgun adamdır irfan-ı kemal

Gönül eri, iyidir dosta, duası hay(ı)r
Bakar kör olarak dolaşırdık dağ bayır
Basireti ile ufuk açar, aydınlatandır
Fitrat mülayim, itiraz yok, demez hayır

İlim irfan üzerinedir, sisli puslu
Bakışları derin, üslubunda us'lu
Her konuya aşıyan, çok namuslu
Bu yorgun alim, Adam Hasan Uslu

Ömer Duru

Hasandağı

Aksaray'ın yüreği, tepesi, sesi
Mevsimin değişeni, göreni, habercisi
Memleketimin tektaş, yüzüğü incisi
Rabbimin nimeti yol keseni Hasandağı

Zaman ömrü törpülerken gençlik gider
Her ezanla kıbleme dönerken eşlik eder
Ulu ırmağın suyu köpürüp çaya serer
Karşımda kalan hep sen ol Hasandağı

Tepende biriken kara bulutlar çoşar
Mevsimlerin değiştüğü zamanlar
İçindeki öfkeyi kusar, kudurur, azar
Rükûda durup Aksaray'ın kaderini yazar.

Antik kentin Nora, bir başkadır yerin
Tuzgölü ayak altında tuzun değeri zerrin
Göletin ılık, doyulmaz, yazın hep serin
İhlara ayrı, göz nurun Allah vergisi eserin
Kıyamda kal, ilk ve son neferi Aksaray'ı

Mevsimler seninle güzel, çiçekler seninle
Anası Aksaray evladı gibi Hasandağı
Eteklerinde kuzular, çağlayanlar, bağlar
Erciyesin ikizi eşsiz güzellik Hasandağı

Ömer Duru

Hayalde Yaşamak

Ey İnsan
Hiç görmeden kokusunu alıp
Dokundun mu narin pamuksu ellerine
Sigaranda dumam gibi nefesini çekip
Yanıbaşında durdu mu hayallerin

Şıcaklığını alıp ısındın mı ayazlarda
Üzüntünü sahiplenen biri oldu mu
Can gibi kan gibi dolaştı mı damarında
Hayalini gerçek gibi hissettin mi

Hayalle yaşamak nedir bilir misin
Yokluğunda, bilip de cana gelir misin
Ellerini elinde sevip gönül verir misin
Dostunu yadında, canda hayal ettin mi

Ömer Duru

Haydi Cennete

Gözümde en büyük insandır anam
Bilmesem Rabbi, dururdum kıyam

Göç eylerim vakitsizim her akşam
Dört kollu bir sal baş ucumda imam

Ömer Duru

Hazan Gönüllü

Ey mavi gözlü, hazan gönüllü bebek
Teni şeker, dili bal, yüreği inftar kelebek
Uç günlük ömrü sürura erdirmedi felek

Biçare ağlasın gözlerin
Ağlasın da, islandıkça okyanusa
benzesin
Ah ile vah ile geçirme ömrü desem dinlemezsin

Pegasusun kanatlarında
saklan gel desem süzülmezsin
Her gün öleceğine bir gün öl desem,
ölüp dirilmezsin

Biçare ağlasın gözlerin
Ağlasın da,
Islandıkça okyanusa benzesin

Ömer Duru

Heves

Bir yudum mutluluktan nefesimiz
Ne bıraktınız ki? De hadi
Kursakta kaldı hevesimiz
Ne canları bırakıp terk ettiniz
Adımız gairte yazılmazdan önce

Ömer Duru

Hezeyan

Hezeyanları bastırır, göklerde yankılanan ezan
Yeşil yaprakları soldurur, değişen mevsimle hazan
Gafil hırsına yenilir, uluyan kurtlarla azan
Çakallar gibi leş peşinde koşarken.

Ağlayan çocuk sesi duyulur, o hıçkırır
Sesi kulakları tırmalar, acıtır, bıktırır
Vicdan mengene, dört taraftan sıktırır
Nefisler kendini tatmin ederken

Kaldırımlarda durur, gölgenle yürür,
Gün olur kaçır, can evinden vurur
İki büklüm olmaz, katlanmaz gurur
Yalnız kalıp, tek başına yaşarken

Dolunay semada, güneş altın tepsi
Hayat beyhude, yaşanmıyor hepsi
Bir gün huzur, her an oda hapsi
Sıvaları soyulmuş hayale koşarken

Bırakın Heyhat! Enginlere salın
Alçak insan, anadan üryan, yalın
Var mı O'ndan başka tutunacak dalın
Tar-u mar olmadan önce keyifle coşarken.

Konuşurlar, konuşuruz, biraz sessizlik
O'na yalvarırız, başkalarına da medetsizlik
Diz boyu akılsızlık, yanında edepsizlik
Zevk-ü sefada yan gelip yatarken

Haya'yı terk-i diyar, gidince yabana
Nefisleri uyandırır bekleriz, "Ya Bana?"
Tırpanı bırakır göz dikeriz, eldeki yabana
Tarlada izimiz olmaz, hasadı beklerken

Ömer Duru

İçimdeki Çocuk

Baharın kanatlandığı zamanda
Zemheride, ilkbaharda, hazanda
Gönüllerin tutuştuğu kazanda
Saklanmak kurtarmaz seni çocuk

Uçurtmayla koşar kör ebe oynardın
Ey çocuk ben de küçük ve haylaz kaldın
Et kemik insana özenmek varken
Bir gün büyüüp tek başına olaydın

Perçemin dökülürken alnımda
Çocuk olmak için dudak büktüm
Çiseleyen yağmurlar altında
Belli olmayan gözyaşı daktım

Büyüdüm bir zaman , içe baktım...

Çakıl taşlı yollar gibi gönüller
Beklemez yere basardı ayakların,
Sen anlamadın çocuk, yalnız sen
Buralardan geçmezdin büyüsen
Ömer DURU

Ömer Duru

İki Yüzlüler

Dün yollarda riyakarlar vardı

Gam yok keder yok salmış edebi insanlar
Ne Allah korkusu kalmış ne ar!

Ne demiş alim;
-Arkamdan konuşmuşsun
Hadi benden utanmamışsın
Yaratandan da korkmamışsın

Ne menem ki hiç susmaz bu bedbahtlar
Yüreksizde dolu nefret var, duyulmaz heyhatlar
Mangalda bırakılacak kül yok da
Mangalı da almışlar çalmışlar

Biri var ki bol keseden atarken
Selamlaştık, hal hatır ora şura derken
Ezan-ı Muhammedi duyuldu minareden
Akşama yakındı vakit girerken...

Sustu birden, uçtu,
Aman Allahım, koştu, kayboldu
Sanarsın cennetten arsa vaad oldu
Yapmamış gibi hepsini unuttu sanki, yaptığı ayıbı
İbadete gitti telafi için kaybı
Bir çırpıda geçti durdu saflara,
Hocayı duyunca sanki anladı gaybı!

Hoca diyordu;
Ey cemaat safları sıkı tutalım.

Omuz omuza verirsek
Anladım, arada şeytan olmasın demek
Lakin ne mümkün!
Bizimkiler varken şeytana ne gerek.

Huşu ile yapabilir miyim, dinç mi kafa
Niyetim vardı, gidip dursam safa
Aynı safta olsam acep olur mu namaz
Bilmem el açıp okusam kabul mu niyaz
Bazen sahtekarları görünce tanıyorum
Memleket bunlardan doldu anlıyorum
Bazıları ehvenişer, mumla arıyorum.

Bir seni bi de sendekini anlamıyorum.

Ne imam tanırım cenazesini kılacak
Ne de mezar bilirim bunları alacak
Kıyametle toprak ağırlığını dışına atacak
Sanki gömülmez, teneşirde kalacak.

Mahşer, hesap yokmuş gibi davranıyor

Cehennem kendini yakmaz sanıyor
Eceli gelmeyecek gibi
Ölüm bana ya! o ölmeyecek! Burda kalıyor

Nasıl akıl var nasıl bir izan
Kurulunca huzurda mizan
Zikredeceksen Allah'ı bazan
Kibirten uzak yap anacaksan

Soframızda paylaşacak bir kaç tas yemek
Bulunursa yanında iki dilim kuru ekmek
Elimiz kullanmaya çatal, kaşık az da börek
Riyasız, şeksiz, şüphesiz şükretmemiz gerek

Lakin nerde? halimize hamd şükür
Rabbimize yapacağımız tefekkür
Çok kursak götüremez, havlar ürür!
Ağız dolusu salya saldırıdır götürür

Dedim ki;
Kimden ne duyarsan bana da de.
Onlara uyma ki!
Uyarsan olara benden getirirler sana,
Ya sendekini
Taşırlar arada bir ileri iki geri,
Anlamazsın amaçları şevhet mi?
Bedava arkadaşlık olmaz dediler,
Karşılıksız mı sevdiler

Ömer Duru

İnsan

Ahenksiz sesi, neşesi yavan
Kıyafetinin renkleriyle konuşan
Yırtıcı ve patavatsız olan
Nefsine yenik, mağrur insan.

Çirkini güzelden ayırır
Faydalıdan faydasızı....
Kendini tanımaz, hemen kayırır
Beyhude sözü, akıllıyı, ayarsızı.

Yaratıkların en güzelidir
Gül fidesidir, hanımelidir
Hoş kokuya aldanır, kapılıp gidenidir
Tarife sığmaz, Gönül Erenidir.

Medeni olanlarını gördüm,
Bir iğne bir iplik, sevdalar ördüm
Bin hata ettim, birinden döndüm
Gururlu, ezik, aptal insan.

Şamimiyetsizi, riyakarı, alçağı var
Öküzü keçisi, sürüsüyle davar,
Azı çoğu, parası olanı var
İhtirasına yenik zavallı insan.

Adam gibi adam, insan var
Can özü can olan insan var
Adem ile Havvanın torunları
Makamları en üstünü İnsan.

Ömer Duru

İnsandan Gayrı

Güle doğru koşarken umutsuz
Ezdiğin kır çiçeğinden gayrı

Meyve vermeye başladın fütursuz
Fidanken bakıldığından gayrı

Ne yaptığını insanlar geç anladılar
İyilik yapmayı kesmeden gayrı

Koşup gidersin, çaba sarfedersin
Değer vermez, saygıdan gayrı

Zamanla seversin cefadan yana
Sarılırsın yılanı, vefadan gayrı

Unutursun, inanırsın her yalana
Gönülde kalıp yıkandan gayrı

İnsanları mecbur bırakma işinle
Havasız bırakırlar özünden yana

İnsandan gayrısın, vefadan cefadan
Odun olmakta mahir dosttan gayrı

Ömer Duru

İnsanları Anlamak

İnsanı anlamak ne mümkün!

Biraz çaba, biraz emek
Saygısızca yaşamak, kursaksız yemek
Dili kırmak, bükme, eğme
Mahsusdan da bekliyorum demek!

Mütevazı davranıp kibir göstermek
Ne mümkün olanları anlamak
Bir ölsen, yok olsan, kaybolsan desem

Anlamaya çalışmak için bağdaş kursam
Bu kadar çetrefili iyilik için mi harcasan
Biriktirip toplasan, bozdurop harcasan

Heyhaaat!
Koşup geleydin yakın, bir su içimi
Bilseydin dinleseydin dışımı içimi
Yeseydin kemirseydin gelip içimi
Bunca çaba bunca emek
Eyvah! Bir sahte kişilik için mi!

Ömer Duru

İnsanlık Bende Öldü

Hep söylerim herkese söylerim

- Kimi çok seversem niçin hep şımarır
- Sevgide karar olmadığım insandır
- Bakarım haline, yine de ucuza kaçacaktır
- Karışksız dostluk kurmayacaktır.

Eyvah!!!

Yine aynısını yaptı
Beni utandırmadı,
Kendini uyandırmadı,
Bildiğim insan...

Belli oldu, ...
Sana da iyilik yapacağım
Sana da kaçak gözüyle bakacağım
Sana da insansı davranacağım...

Uyandırmayanım,
Utandırmayanım
Usandırmayanım

Ömer Duru

İnsanlık Yok Oldu

Dünya düzenine Allah ile hile katan
Kaçak et için yuva yıkıp namus satan
Elin eskilerine bakarken avrat unutan
Zürriyeti bozuk ahvali perişan
Ne insanlık kalmış ne adam!

Şu dünyanın kah güleni, söveni var
Namazını kılani, orucun bozanı var
Kulağında sözün özü var yalanı var
Riyakara sahtekarlık yakışır olmuş
Ne insanlık kalmış ne adam!

Memleketin her adımı rüşvet çarkı,
Geçmişten beri, yok şimdinin farkı,
Başka izimiz yok, açtığımız su arkı
Tarlada hasat insanda haset ola
Ne insanlık kalmış ne adam!

Ömer Duru

İnsansı

Yüzümüze gülerken kuyu kazanda
Ağı bal dökerken çirkef olup azanda
Baharı kışa çevirip, hayatı hazanda
Dostane davranış beklemeziz

Yaşıyor gibi yapan ölü ruhtan
Edepli davranan edepsiz kuldan
Kaçarız düşünüp durmadan
Gönül kazanma kaygısı taşımamız

Ne insan olur, ne yol, ne yoldaş
Ancak boy ölçeriz, olan boydaş
Kişi düz olunca yolları düz ola
Çirkin susunca, kara bahtlı konuşa

Ömer Duru

Kadınım

Çocuklarıma yanar Yüreğinde yaralar
Şrekli çene çalar Tatlı sözlere kanar
Sağ yanım, dalım, Allah'ın lütfu kadınım

Bak desen bakmaz Kin tutmaz, anlamaz
Öfkesini saklamaz Kanadım, sırdaşım,
İki gözüm vefalım Allah'ın lütfu kadınım

Nimeti nimet sayar Her işi düzenli ayar
Zoru kolaya kayar Temizliği hep bayar
Dermanım, ortağım Allah'ın lütfu kadınım

Dilinde Allah, yanar Duasında ata, anar
Elinde güller kanar Çocuklar dizin dibinde
Bayrağım, Vatanım Allah'ın lütfu kadınım

Eli sıkı gönlü bol Yenimde kırık kol
Yuvamda çatı ol Mevlam ondan razı ol
Direğim Sancağım Allah'ın lütfu kadınım

Ömer Duru

Kadınlar

Ah Şu Kadınlar! her Şeyi yok sayana kadınlar,
İpler ellerinde, kukla gibi oynatır kadınlar,
KonuŐtuĐunu anlamaz, dinlemez, ses geğirmez,
Ah Şu kadınlar

Gün batınca toplarınlar, ćene ćalarlar,
Halıları, kilimleri ortaya yayarlar,
Ayet gibi konuŐur, ćarŐaf gibi sararlar
Ah Şu kadınlar

Kiminin anası, yavuklusu, kiminin bacısı
Yayı oku elinde, vahŐi hayvan avcısı
Doğum gibi beklenir eziyetlerinde sancısı
Ah Şu kadınlar

BakiŐırlar, dört hece konuşmadan anlatırlar
Kinlerini, gözlerindeki iŐıĐa yansıtırlar
En gÜçlÜsünü, bebek gibi ağlatırlar...
Ah Şu kadınlar

Ömer Duru

Kahve ekirdeğim

Sana dua edeyim dedim
Kabul olursa et dedi.
İt'e denmezi söyledi
Huzuru yerle yeksan etti.

Ölçtüm biçtim. Kıyamadım
Yerine başkasını koyamadım
Bir kalem çektim, doyamadım

O büyük kasırgada kimleri yitirdim
Dayanamazsın içimdeki fırtanaya
Küçük esintilerde seni kaybetmek
Normal mi kahve çekirdeğim.

Ölçtüm biçtim. Kıyamadım
Yerine başkasını koyamadım
Bir kalem çektim, doyamadım

Gözlerin kahve çekirdeğimdi
Varım yoğum son emeğimdi
Küçük esintilerde kaybedilmeyecek
Huzurumun kaynağı göz bebeğimdi

Ömer Duru

Kahveci Güzeli

Ne kahveymiş bu hatırdan sayılmaz
Dokunursa gönlüne sarhoş ayılmaz

Edebi şaşmaz, bağı yanmaz, taşmış
Kibir yok lakin haddi kendini aşmış

Ne insanız, ne gönül eri olmuşuz
Duyguya esir, öfkeyle dolmuşuz

Derdime yandım gönlü unuttum
Gönül hatırlattı, derdimi yuttum

Vefası olanda naz olmaz mı sandın
Gönülde kalmayı kolay mı sandın

Bir yudum sevgi, kahveye kırk yıl
Vefasızlık mı bu, öfkeye tamah mı

Vefa bilmez isen bari kahveme katıl
Katlanmazsan hatrına, edeple ayrıl

Ömer Duru

Kara Kızın Rüyası

Bir gariptir kara kızın rüyası...
Bir lokma ekmektir helalinden
Beklentisi olmadı hiç el alemden
Bir hırka bir döşek varsa yanında
Mutluluk gebedir kara kıza

Saçını okşayanı bile olmamıştı.
Küçük yaşta öksüzdü kara kız
Baba demedi amma ...
Anayı bilirdi son zamanlarda
Bu gece farklıydı uykuda kara kız
Anası geldi, dizini kırdı yanı başına
Kınalar sürdü eline gözüne kaşına
Sıcak tasla gelince, tuzsuz aşına
Misafir etti rüyada ana'yı kara kız

Kaşık kaşık yudumladı anasını
Dokunmadan ısındı, yandı
Anası candı kara kızın
Yudum yudum kandı

Vefasızlık vardı,
Hep içine korku
Kıvrılsa kucağına, ilk suali zordu
Hemen cevap istemez, kenara kordu
Nefes çıkmadı, Ses yok oldu birden
Ana! diye haykırması geldi kara kız

Amel ile rüya mı, rüyada amel olmaz
Misafir etti rüyada ana'yı kara kız
Bir çift gözde kayboldu karası
Uçurumlarda dolaştı koşarak
Siyah saçını mı okşadı ana kadının
Saçı mı parmağa dolaştı
Dolaşan yokluğun kendisi mi?
Cevabın yokluksa kadın!
Anası terk eder mi?

Kaşık kaşık yudumladı anasını
Dokunmadan ısındı, yandı
Anası candı kara kızın
Yudum yudum kandı

Uykuda yağmur sesiyle geleni gördü
Ana olmasa da yanında sevgi ördü
Anasızlık vardı, kaderi kördü
Ağlamazdı haline, kelamı bir sözdü

Neden dedi kara kız. Neden?
Çekmez mi sanki dünyada eden
Kuru ekmekle gelişen beden
Analı sevgiyle de gelişmez mi?

Ana yutkundu birden, dardı yeri
Bir çırpıda gitti iki adım geri
Kayboldu gözlerindeki ferî
Kanatlandı birden uçtu kara kız

Kaşık kaşık yudumladı anasını
Dokunmadan ısındı, yandı
Anası candı kara kızın
Yudum yudum kandı

Son oldu bu geceki vuslat
Olmadı rüyada gelen haslet

Ne ameli yapabildi cennet için
Ne cenneti gördü ameli için

Rüya içinde rüya olmadı kara kız
Ayıkken rüya görmedi kara kız

Ömer Duru

Kardeşim Ahmet'e

Aziz Dostum bir gün gönül kırmadın
Uzakta kalsan da gözünden ırmadın
Niceler dost dedi, burun kıvırmadın
Yokluğunda özlediğim can Ahmet

Eller bir iki söze, can evimden vurur
Gidersem kalır, kalırsam onlar durur
Azizim zmez derde derman olur
Varlığında gururum can Ahmet

Ömer Duru

Katır

Katır

Ne duyar ne bilir, hiç aklım almaz
Canı yakmakta mahir, kendi yanmaz
Duyduğunu dert eder gerçek sanır
Olura olmaza bakar kibirlenir kalır

Terk-i diyar vakti gelmiş, hep kahır
Medet olmaz canandan, edası natır
Gülizardır dünyaya, bana kesr-i hatır
Uslu durmaz, şımarıktır, sanki katır
Ömer Duru

Ömer Duru

Kırk Yıllık

Vefası olanda naz olmaz mı sandın
Gönülde kalmayı kolay mı sandın

Bir yudum sevgi, kahveye kırk yıl
Vefasızlık mı bu, öfkeye tamah mı

Ömer Duru

Kızıma

Adını sır gibi saklar, yüreğinde tutarım
Senden gelen zehri kederimden yutarım
Heceye düşmesin der, canımdan can katarım
Elleri kınalı gözleri sürmeli kızım...

Ey tatlı dillim badem gözlüm, sesin nahoş gelir
Olmazsan sofranın minderinde, yerin boş gelir
Gözünde ferin çekilmiş olsun, derdin hoş gelir.
Elleri kınalı gözleri sürmeli kızım...

Bir gün gidersin bizim elde, yabancı kalırsın
Gün olur yolun düşer silaya, gelir dert alırsın
Gördüklerin sokaktır, daldır, babadan tanırsın
Elleri kınalı gözleri sürmeli kızım...

Ömer Duru

Köpük

Köpük köpük kabarcıklar
Dağ kadar büyük dalgalar üstünde
Ne derdi ne kederi yüklenmemiş
Kıydan umutsuz dönen köpükler

Dalga hırçın
Dalga bıçkın
Dalga yüksek
Dalga dalga deniz

Çıplak ayak top oynayan afacan mı
Çocuğun ardı sıra ağlaması mı
Karakterin oturması bedende.

Yüreği yangın yeri delikanlı misali
Kah olur yetimin çarşafı gibi
Hiç katlanmamış yatak örtüsü,

Dümdüz enginler, sakın mavilikler
Kah olur kudurmuş kurt gibi
Andını bozmuş savaşçı misali deniz

Olur ya havası bozulur denizin
Yangın yerine dönmüş köpükler
Her damla yüzlercesine böler
Köpük köpük kabarır denizler.

Gelinlere umudun sakinliği
Baba özleyen bebelerin bekleyişi
Evlat hasreti, gurbetin sahibi denizler

Dalgalar rüzgarla doludizgin
Sabırsızlığa yelken açar
Sancaktan iskeleye çirpınır

Bu çirpiniş mavidir
Mavi mutluluk
Mavi saflık

Mavi özlemdir
Gökyüzündür mavi, mavi deniz
Mavi gözyaşı ve hasrettir.

Ömer Duru

Makam Ademi Değiştirir

Hikayedir bu,
Alana kıssa almayana kısa ola.

Palansız eşekle yolculuk
Küçük hesaplarda gelecek olmaz

Ufka aydınlık bakmayı bilmeli.
Akılda hedef üç olmalı

Amel bu ise akılda kalan;
Öğrenmeyi bilmeli
Öğrendiğini unutmali
Yeniden öğrenmeli

Başarılı olmada ayakta isen yap
Uç kuralın defteri, işte bu hesap

Düşmanımızla hep düşman
Dostunuzla hep dost olmalı
Ola ki dost düşman, düşman dost görünür

İyi günler olur, kötü günler gelir
Kötü günlere etek dökmemeli

Bir adamdı o bir adem idi
Mütevazı bir kişilik, insan idi
Bir gün makamı oldu. Sevindi
Eskisi gitti, gitti eskisi yenisi geldi.
Yenisi bilmez idi, bilinmezi bilmez
Yaptığı ilk işi zulüm oldu zalimlik idi

Dünya nimetlerinde yoksa gözün
Bir makama geldiğindeki özün
"Para, mal canlısı olursun"
Bu da benim sana olan sözüm

Hayret ya Hu!
Ademoğlu bu kadar değişir mi?
Ya akli yok idi, ya akıl koyacak yeri.

Onun derdi pay peşinde koşma
Zaten fitrat bu ya; yaratılış da
Herkeste aynı mala, mülke, paraya
Kız dula düşkünlük var ya!

Ne kadar uzaklaşırsan da,
O kadar kötü, huy çıkar ortaya

Hadis ki bu;
Dağın yer değiştirdiğini görürseniz inanın,
insanın huyunun değiştiğini görürseniz inanmayın."

Yalakalar alkışlar coşar adem seni
Yanlışda aptalca ısrar etme adem
Aptalı akıllı yapmaz ısrar... Ey adem

Budala kararlara ses çıkarmaz isem
Suç ortağı olmaz mıyım sanırsın!

Ahmak, çapsız başarıya sahip çıkar;
Başarısızlık sizin, başarı ne menem iş

Bencil yönetir, zor zamanlarda der Biz
Kolaylıkta "Ben" der ise hemhal mi ola
Hep "Biz" der isen başarı kimin ki n'ola

Yönetenin iyisi aradan çıkar bakar
Başarı yalnız olmaz herkes hak arar
Kim kendini aradan çekmez ise
Kendine de, tebasına da zulme sarar.

"Bensiz olmaz, ancak ben yaparım"
Der ise de yönetimi ele alabilemez
Sen dur ben yaparım diyemez
Kelle gider kış açılır, yanında kimse olmaz.

Maksat bugün başarılı olmak mı
Dostu ayrı düşmanı gayrı görmek mi

Adam olana bir kez denir
Adem olan anlar
Gerisini yaylıma çevir
Duru der ki; çevreni gütmeye koyun gibi
Zaman olur onlar güder koyun gibi

Ömer Duru

Makamlarda Ezan

Farâbî' dir ilk makam ezanda
Üstad karar verir okunur yârda
Her vakte düşer bir makam adı
Osmanlı da bir cetvel-i ezanı
Makamların tertibidir mizanı

Sabah vakti sabâ makamıdır
Saba seyri yukarıya akar coşar
Uykularından kalkan insanlar
Sabâ makamıyla cesaret kılar
Makam dinleyene zindelik aşılar

Öğle ezanı serbesttir vakit halde
Osmanlıda ikinci ezanı nihâvend Nihâvend, neşeli ve canlı bir halde

Akşam namazının vakti kısıtlıdır
Makamı Segâh mistik duyguludur
Akşam karanlığı çöktüğünde kişiye
İç yolculuk hesaplar er kişiye

Yatsı ezanı uşşak tercihtir
Bu makamlar dinleyene zindeliktir
Dinleyenin enerjisini verir. Kuvvettir

Salâ ise çoğunlukla huseynîdir.
Farâbî der insana sükûnet duygusu
Ölenlerin yakınlarına vuslat kaygusu

İnce bir zevk
Derin bir tefekkür
Makam ezan kültürüdür

Ezanın Makamları

Şabah Ezanı: Saba Makamı
Öğle Ezanı: Rast Makamı
İkinci Ezanı: Hicaz Makamı
Akşam Ezanı: Evc ve Segâh Makamı
Yatsı Ezanı: Uşşak ve Beyâti Makamı

Ömer Duru

Mavi Mutluluk

Mutluluk diyorlar...

Mavidir mutluluk, sonsuzluktur...

Açılmayan sır gibi kapalı mazidir

Ne mazinin koyuluğu üzerimde,

Ne de sesinin tınısı...

Yürek hoplatan işvesi, eksilmeye bakışı, neşesi... Adının ilk hecesi...

Bir gün kavuşan eller tavanda titretecek avizeleri...

Mutluluktan ağlayan gönüller mavi bakacak gökyüzüne...

Mutluluk mavi kalacak, renklerin arasında...

Toprağın üstü de altıda aynı renk şimdi

Gelincikler toplayacak maviler sana

Gelecek çiçeklerin rengi de mavi mi olacak,

Yoksa gelincik yaprağı gibi tez mi solacak.

Hepsini toplayınca mutluluk olacak

O zamam gönlüme nur yağacak

Gökyüzü ağlayacak,

Yağdığını, yağmur bile anlamayacak

Mavi, güneşiyle ışık toplayacak

Güneş mavinin tonunda kalacak

Ve mutluluğu paylaşacak mavim olmayacak.

Ömer Duru

Mecnunum Deme

Sormadılar mı ?
Mecnunlar diyarı burası mı? diye

Söyledik cevap bekleseler !
Söyledik az öncekiler onlardı.

Onlardan bir ben kaldım seninle
Ben de giderim, sen yalnız kalırsın

Sen ver cevabı; Sadece ben kaldım! de
Şimdi sen kalacaksın!!! Öncekiler hep gitti
Hep soran kaldı.

Ne sen sor ne ben söyleyim
Gelenlere de deme aman
Sonra mecnunda kalır adımız
Ha bi de olabilsek ya...

Ömer Duru

Meftun

Kışımı bahar eyler bendeki konun
Naçar gönül, son seferinde yorgun
Hazanın sabahında niyetim sükun
Son deminde aşkın derdi! Meftun

Birsin iki görürüm, gözler ayrı bakar
Her biri kendi ister, maşuk can yakar

Açık yelkenli gemiyim, uzun direkli
Erdemli maşuk isterim açık yürekli

Sine-i matemde elif kaşlar çatılınca
Ak gerdan yadıma, gamzeleri açılınca

Göz ucuyla bakar, gamzesi sinem yakar
Gördüğüm rüya encam, cehenne-i nar

Her anı bende. bakışı ruh-i mücerred
O asr-ı sabık, hali cevher-i mücerred.

Ömer Duru

Memleket İnsanım

Özlemine çoşkun yaşar yurdum insanı
Nisan yağmuru çiseler dağlarına
Mevsimeri değişmez, gelmez baharı

Eyvah! Kasketi elinde, başı dumanlı
Kasveti var üstünde, kuşamı palanlı

Derdi kar olur yağar üstüne ayaza çalar
Yurdum insanıdır, emek kokar nefes kokar
Memleket! tüter bacasında hasret, kokar

Memkeket meselesi; ekmeğinin derdi
Arar her sabah, rızkıyla pazarlara erdi
Razı katıksız kuru somuna, bulsa işi
Yolunda giderse keyfi, ağrımaz dişi
Ancak! bir kaçırdı mı ucunu, peşini
Nasıl kesif kokar burnunun direği
Nedensiz sızlar korsuz yüreği
Emek verirse garibim alır ekmeği

Hasreti don, sevgisi don, siması dondur
Çilelidir yaşamı ancak kabirde son bulur

Ömer Duru

Mevlam bilir

Vefasıza çatma, gönlün kırılır
Köprüleri yıkar, yaya bırakır
Ata bilmez atı bilmez
Dünyadan götürür Ay'a bırakır.

Ömer Duru

Mevlana der ki

Farzet ki, yazdıklarımı anlayabildin.
Ya anlayamadıkların!

Ya yazıp da sildiklerim,
Ya yazamadıklarım!!!

Seviyorsan hissettir!
Bugün sor bugün ara..
Yarına, kim öle kim kala..

Can ol.
Canan olma istemem.
Canan olan nalan olur.
Nalan figan eder
Feryad eder perişan olur.

Ömer Duru

Miras Kalmadı Sevgi

Göçüp gidenler ne yaptı
Sabanı kullandılar hasatta çalıştı
Savaşıp barıştılar komşuya alıştı
Bir küsüp bin sevdiler kaynaştı
Adem olan canlar sevgi paylaştı

Sevgisiz yaşayanlar şimdi
Sevdayı yüklenip heybeye bıraktılar
Geride kalanlar bulamadı, aradılar
Bazen rüzgarda hissedip kokladılar
Sevgi miras kalmamış, geç anladılar

Umudu bize bağlı olanlar
Gelecek dediler umut olup yanaştılar
Bir nesildir onlar fedakarlıkla aştılar
Süre dolan ana baba bırakıp kaçtılar
Yürekte kalanlar yok sessiz yaşadılar

Biz aradığımızı bulduk mu
Toprak kokan insanlara mı baktın
Coşkun ırmak gibi çağlayıp mı aktın
Kem söz zarar yutkunup mu yaktın
Nefislerde kini silip riyayı tuttuk

Ömer Duru

Muazzez

İncitmem asla, selvi boylu taze gülü
Hiç bir ahdi saklanmaz, yaşar günü
Allah için, yaşadım sa her günü
Leyla'ya dokunmaya gerek mi var

Nazenindir, şerefi, izzeti yetmez mi
Muazzez insan olması gerekmez mi
Hemhal olur derdi kendi çekmez mi
Maşukun aşıklığına gerek mi var

Nazlısın, şımarıksın demeyene
Candan içeri bakış esirgeyene
Ne varsa hayata dair, zehr'edene
Mecnun olmaya gerek mi var

Ömer Duru

Mutluluğa Ne Kaldı

Zevki dünden yaşadıklarına say
Yaşanmayan heves kursakta kaldı.

Asiye yastığa firavunla başkoydu
Firavundan yedi, nasibiyle nurlandı.

Nuh'un karısıdır. Nebi ile yaşadı
Peygamberin eşi de inanmadı.

Elinden tuttuğun çocuk yürürse
Evlattan zilleti görmeye ne kaldı.

Helal yemez haram demezsen
Ateşe giden yolda makam kaldı

N'olmuş arada sevdinse sevildinse
Yanmak için alemde sebep mi kaldı

Görüp sevdiren her gönle sığar
Sevmeyen kokusuna hasret kaldı

Senin için han yandı külü kaldı
Yarın gelecek, akılda dün kaldı

Bir avuç mutluluk bedeli ömürdür
Mutlu olmak için şurda ne kaldı
ÖmerDuru

Ömer Duru

Nasibe Halamın Hatırasına

Yağlığı kolunda, feşi başında
Beşibirlik iğneli bağrında,
Çeşmenin önünde köyün ardında
Hanım Ağa'dır çarıksız ayağıyla

Torunları vardı benden büyük
Koyun güderdik çimen yazı höyük
İki oğlak beş kuzu ayrıları yayık
Dürüm yapardı yoğurt içli katık

Bir zaman hastaladı dediler kanser
Onun derdine bizim hastalık ülser
Kah ağlar kah güler arada küser
Sol memesini aldılar Hanım Ağanın

Önce inekleri besler sonra su verir
Süt sağlar kaymak yapar el verir
Tarlada ark açar çapa yapar bel verir
Koyun sağlar kuzu sayar emek verir

Tarladan hışır toplardık elle tırmıkla
Suyumuz soğuktu bakraçla ıbrıkla
Toprağa ana der sever küstürmezdi
Anaz yaktırmaz belletir kararlılıkla

Adı Nasibe Ağa idi eli bol gönlü bol
Evi iki katlı idi mutfak iki oda bir hol
Rahametli oldu, ahirinde mutlu ol
Ruhun şad olsun Azize, cennetlik ol

Ömer Duru

Nesin

Talihimsin
Encamımsın
Serencamımsın

Sayfa başım
Dertsiz başım
Kahramanım

Gördüğömsün
Yazdığömsün
Katışöksözüm

Enginliğim
Zenginliğim
Dinginliğömsün

Herşeyim

En önemlisi
İlk ayeti bilersen OKU
Anlarsan eğer!
Hiçliğömsün

Sadece yokluğüm olamazsın

Ömer Duru

Niyazım

Ey Rabbim
Huzuru konuştuğum insanlara ver
Bu insanları koru, Hakk'tan ayırma

Dertlerine derman ol, Şafi olansın
Mutluluk Sende gönüle dolansın

İnsanlara rızık verensin, aratmazsın
Kefilsin rızıkımıza daraltmazsın

Eller ancak sana açılır, secdeler sana
Avf kapısısın, günah işlemek bana

Mağfiret ve rahmet ancak sendedir
Tövbe, acziyet, hatalar kulluktan yana.

Duaya cevap Sendedir, dermanımız
Niyaz Cennettir, istek fermanımız

Affet bizi kulluk yapmaktan acizim
Rabbim sensin Mevlamızsın
Aliyyul Azim.

Ömer Duru

Oğluma

Dünyama murad, Hızır gibi gelenim
Poyrazı dindirdip meltemi verenim
Dikenli çiçeklere güller derenim
Evlad-ı keremim can Mehmet Ali'm

Kalbinde tik tak sesi varsa umuttun
Bir dokunuşunla tüm zehri yuttum
Geçmiş, geleceği seninle unuttum
Gözümün çırası dünya nimetim

Sevginde boğulduk nefessiz kaldık
Ateşler içinde yandığında yandık
Tutmadı dizler derman bulmadık
Elleri kınalı pamuk yüreklim

Varlığını yokluğunda hissedeni
Ahirsiz dünyama cenneti serenim
Boncuk gözleriyle huzur verenim
Hayatımın kaynağı gözbebeğim...

Ömer Duru

Ölüme Giderken

Bende bu ah-ı figan, Sende bu giryan
Maviler sel gibi coşmuş , Yığılıp okyanus olmuş
Bulanık bakar maviler, Renkleri kaybolmuş
Gözden inen perde, Yok mu dermanı derde
Dermansız olan ne? Yaratan derman sundu derde
Dermanı olmayan ölüm!, Çaresi var sanki gülüm
Ah-u zar ile figan eyleme, Dünya yüküdür beni eyleme
Naçarım Rabbim verecek, Vermez ise kim n'edecek
El açarım niyaz ile dil de, Verirse de hoş vermez ise de
Gam çekmem gayrı bıktık, Yoruldum. Atık oldu, gönül artık
Şeytana icabet bırakma, Teneşire varmadan gel
Şeytanla konuşup akma, Ölene bir tas suyu sen ver
Nefes sayılı bitecek, Ecel seninle de sensiz de gelecek
Bak, geride ne bıraktık, Ten de kalana ömür adadık
Kaza kader inanç dolduk "Oku" emrini anlamadan yorduk
İlmi irfanı okumak sandık, Çalاکalem dört satıra baktık
Gönül gözü kapalı kaldık, Kalp gözü ile göreni kör sandık
Dağ taş ağaç tefekkürde, Secdede bile beceremedik şükür de
Namaz ile huşu bulduk, Huzur sokağına namazgah kurduk
Ezanla geldik sala ile gideriz, Bedelini huzur-u mahşerde öderiz

Ömer Duru

Ömür Biçen

Güzeli güzel yapan huydur edeptir,
Edep ise güzeli sevmeye sebeptir
Herkes kendine bir yaşam seçer
Seçtiği yaşam bedelini ağır ödetir

Ey Güzeli! söz değerlidir kalpte çiçektir
Fesat olma gönül, zamam geçecektir
Soluksuz kalırsın yürekten yalvar ki,
Ettiğin ah'lar sana ömür biçecektir

Ömer Duru

Öteki Yarım Sende Kaldı

Sıcaklığının yangını elimde yar
Yüreğimde yarım kalan umutlar
Saçlarında baharın kokusu var
Mavi gözlerin gözlerimde kaldı

Naçar kalma, haber gönder yar
Öteki yarım yüreğimde kaldı
Gelmez isen sanki, nefes mi var
Suskun yarınlarım yanında kaldı

Yangını elimde sıcaklığının yar
Yüreğimde yarım kalan umutlar
Saçlarında baharın kokusu var
Mavi gözlerin gözlerimde kaldı

Ömer Duru

Psikoanaliz Sözleri

Unutmak acıyı hissetmemekmiş
Kadınları anlamaksa gayemiz
Labirenti düz yola çevirmekmiş.

Aşk yokmuş, libido varmış
Aşk dediğimiz libidoya dayanmış.

İnsan bir yere bakıyorsaymış
İlgilendiğini bir şey varmış.

Özür dilemek haksız olmak değilmiş
Keşinlikle egonuzdan büyük olan
Değer verdiğiniz anlamı varmış.

Mutlu olmadan mutluluk istermiş
Oysa ne mutluluk verir bilmezmiş

Herkes doğru insanı ararmış da
Doğru olmaya uğraşmazmış.

Vazgeçilmez olduğunu söylersek
İlk bizi mi terkedermiş.

Aman Allah'ım, inanamıyorum
Bunların hepsini ben mi yapıyorum.

Ne yaparsam yapayım
Bir olan Allah'a tapıyorum

Ömer Duru

Psikopat Sözlür

Özgür gezer korkmaz, tek başına
Gittiği yerde güneş, kendini gezdirir
Pahalı başkadır , Kıymetli başka
Nefsini seven kendini az sevdilir.

Cümledir akla, söz uçar yazı kalır
Gidene selam, gelene yağdırır.
Gökten nur gele, yerde olan hamur
Nurla yıkasan ademi mayada çamur

Adında bir asalet, biçilemez pahası
Bir göze iki baktırıp, murad erdirir.
Görmedim bırakılan yerde kalanı
O yana bu yana hiç durmaz gezdirir.

Laf ola konuşa, haddini aşanı
Gül-i zar'da kuru çalıyla ezdirir.

Ömer Duru

Rızık

Dünyalıktır var oyalan, onulmaz
Tekellüfte bekle, umutsuz olunmaz

Rabbim rızıkıma garanti verdi
Her daim yormadan sofraya serdi

Yaratılmamdan önce vardı o
Dünyada her gün kaç aradı o

Ölüm gibi arar, vakti gelince bulur
Sen kaçsanda şaşma alınından vurur

Garantinin adıdır tekellüf rızıkta
Korkutur şeytan teklif verir kazıkta

Tekellüfe kızmak aptallık olur
Teklife kanmak şeytani nefsi vurur

Günlük oruç yetmiş yıllık ateşten öte
Tekellüfün bedelidir helal, gerisi öte

Vakitsizlik olmaz sabr'a sabır ekle
Yemeye acele etme iftar gibi bekle

Gelir vakti rızık bekler, sabırla helal
Beklemeyen çalar, sabırsızlık melal

Ömer Duru

Riya mı

Sahtelik mi bu riya olur mu
Hoşlanmadığım kimseyi görünce
Örümcek misali ağları örünce

Yüzümde bir tebessüm,
Zoraki gülümseme
Olmadı sevecenlik takınırsam

Asgari seviyede saygı mı olsa
Gülmesem de, bakmasam da
Varlığını anlamasam ayıp mı yoksa

Ömer Duru

Ruhumuz Kirlendi

Bahar yağmuruları sanki göğü deldi
Rahmetle ıslanıp dökülen kirlendi

Mevsimle ağlasan belli olmaz yaşlar
Su dışardan temizler, ya kalpte günahlar

Baharla çoşan böcekler, başaklar
Ahirette ruhlara yük olacak başlar

Alev alev harlanmış Cehennem'de
Olsa da ateşde kıvranacak annen de

Feryat figan bağırmanın faydası olmaz
Emir gelirse ateşin önünde durulmaz

Biribirine katık olan insanlarla taşlar
Mağfiret olmasa bizi kimler bağışlar

Ömer Duru

Sevdanın Adı Mavi

Sevdanın adı mavidir bende
Bir mavi severim ki gönlümce
Gök mavi yer mavi doyamam
Mutluluktur mavi aşka yoramam

Derdimi ancak mavime derim
Her halime gülen, derde derman
Dermanı elasıdır, sözleri ferman
Gözleriyle seven gökkuşağım

Sevdanın adı mavidir bende
Bir mavi severim ki gönlümce
Gök mavi yer mavi doyamam
Mutluluktur mavi aşka yoramam

Ömer Duru

Sevmekten Yana

Sevmekten yana ...
Ya bir yanımız
Ya bir yarımız
Ya bir yarımız
Hep eksik kaldı bu canda

Ne sevmeyi bildik ne sevilmeyi,
Ne yaşamayı bildik ne ölmeyi.
Bir öğrenciydik bu alemde
Sadece ölmeyi öğrendik.

Sermayesi ömür olan insan,
Bozukluk gibi harcadı zaman.
Ne öte ne geri gitmiyor o an
Kader çizgin silindi mi dünyadan.

Sevmekten yana ...
Ya bir yanımız
Ya bir yarımız
Ya bir yarımız
Hep eksik kaldı bu canda

Ömer Duru

Sil Artık

Hey Çocuk
Ne çok uzak kalma merakın varmış
Kal hadi uzak kal,
Çok uzak, upuzak...

Yalnız bilesin,
Daha karışman sürüne
Karışmam,
Kederimle kalırım barışmam.

Fazla geldin üstüme, sanki devrildin
Öteki beriki farketmez anladım yenildin

Yalnızlık böyle yapar insanı...
Sildirir, sindirir, kor yapar eritir

Silerler sırayla. Önce boğazdan gidersin,
Sonra akıldan. En son ruha gelir silme.

Ruhtan gittin ya güzel, dahası olmaz
Silindin, yenildin artık.

Bağırma!
Kavgada sesi yüksek olan terk edemez
Çünkü söyleyecekleri bitmemiştir.
Şesin güzel ama tınısı gür, ...
Benden uzak dur.

Sesizlik var burda, sessizlik
Giden konuşmaz, çıkar ceketiyile

Sesini de ağırlığını da alır gider
Konuşmaz giderken..

Sessizlik yalnızlıktır,
Herkes uzaksa artık sus
Sadece sus

Ömer Duru

Sitem

Hepsinden olmaz da
Bazı eskiler dost olur

Dost olunca
Eski Dost dersin bir zaman
Eski Dostu özler gönül temizlersin

Bazı eskiden de bez olur.
Bez oldu mu eskiler paçavra olur
Onunla her yerini temizlersin

Sen mi?

Senden dost olmaz çocuk
Olsa olsa bez olursun
Çocuk bez olursan ...

Ömer Duru

Söyle

Yanımda dur ruhuma öz ol
Ölüm gibi yoluma göz ol
Dili öterse gönülde söz ol
Ne olursan gel yamaca söyle

Göz bakar görmez, gönül görsün
Kaderin de gizli sevdalar örsün
Vuslatın tarlasında hasat sürsün
İşin bitene gel yadıma söyle

Görünen hayali, göz feriyile varsın
Kimi zamana bırakır, kimine şanssın
Alev saçın savursun tutuşsun yansın
Ateşinle, gel sönmeyen cana söyle

Yüreksiz avcı ceylanı pusturur
Kalemim yazmazsa dile kusturur
Cananım hem söyletir hem susturur
Yamacımda kal istediğini söyle

Ömer Duru

Söz Bakmam Daha

Söylediler bir sabah vakti aramışsın
Siyah zülfün perçem ile taramışsın
Söz verdim bakmam yüze demiştim
Sözlerime kulak verip inanmamışsın

Söz namus, söz tutmalık, söz anadır
Yürek yırtan içinde defin yatandır
Geri dönüp bak hadi, kefenli atandır
Tanımamışsın, biz de söz Vatandır

Nedir derdin iki çift yazsan çalاکalem
Kimse bilezdi ancak bilen içimdeki alem
Söylemezdim, sır kalır anlamaz adem
Kulaklarım tıklalı halen inanmamışsın

Söz namus, söz tutmalık, söz anadır
Yürek yırtan içinde defin yatandır
Geri dönüp bak hadi, kefenli atandır
Tanımamışsın, biz de söz Vatandır

Ömer Duru

Şehit Anası

Anam güzel anam, gözlerindeki hüznü söküp atamadığım anam
Şehitin ardı sıra vatan diye inleyip oğul diye dillenen anam
Yüzünde bahar olmayan, yazı güzü bulunmayan mevsimsiz kadın
Ak saçlı erenlere karışan, gönül erbablarıyla tanışan anam

Nice baharlar gördü çile dolu hasret dolu seksen senede
Oğlu dedi mi bin oğul çıkardı dişsiz ağızda, kuru çenede
Kalan çocuklarının hepsini gönderdi vatana sitem yok genede
Pürüşük nurlu elleriyle mezar mermerlerini okşayan anam

Dilinde sözü kalmayana kadar ah ile inledi, sürdü yüzünü
Ağzında dişi bitene kadar sıktı, evlat dedi eşeledi verdi özünü
Feri kesilip karartısı kaybolunca, ışığa dönmedi, silmedi gözünü
Ne ağlamaklı oldu ne muradı gül'dü! Mevsimi baharsız yaşayan anam.

Dedim; Bir oğlun O mu ana. Kör oldu gözümüz, yaş kalmadı
Demez mi; hepsi kokar burcu burcu, bir o'nun kokusu kaldı Allah almadı
Bir dokunsa, yanına uçup varsa, ölüm ile vuslata doyamadı
Can vermeye takat bulup, kefensiz kabre girmek isteyen anam.

Hacılar harmanı mahalledir, sinemde saklı derdi, acısı bitmez
Şehitin bu sokaklarda gezdi, kokusu gitmez otu bitmez
Yüreğindeki yangınla ateşin dinmez, kuş uçmaz kervan geçmez
Dalında çiçek açmaz, meyvesiz ağaca dönen anam.

Ömer Duru

Şehit Anasının Bayramı

Şehit Kardeşim Süleyman Duru ve annemize ithaf olunur...

Yer gök yıldırımlarla ışıllı ışıllı ışıldarken
Hakk'a koşan yiğit, sevinçle savrulur

Umutların bittiği ruhlar kan tadında
Hüzün çöken Ana yürekleri kavrulur

Hiç beklemez ana yürekleri bayramı
Ne ses duyarlar ne nefes alır canları

Şehadet bazen ölüm, bazen neşedir
Çandır evlat kız-oğul gönülde yeşerir

Bitmeyen hasretleri ancak kokularda
Bayramlar vuslattır mezarla sonlanır

Ciğerlerde hasret arefeden başlar
Bayram sabahları işte! Kabir, taşlar,
Bitmeyen sevdalarla gözdeki yaşlar

...

Ömer Duru

Şoförün Duası

Şoför patronuyla araçta gider.
Cami kapısından geçerken
Ezanın okunduğunu duyar
Geriye dönüp namaz için izin ister.

- Beyefendi izin verirsiniz
- Ezan okunmuşken şuracıkta
- Namazımı eda etsem
- Yola öyle mi devam etsem.

Patron memnun olmasa da izin verir

Şoför camiye girer,
Patron da arabanın içinde bekler.
Namaz biter cemaat namazdan çıkar,
Şoför çıkmaz, patron kızar!

Araçtan inip caminin avlusuna dalar.
Pencereden içeri bakar.
O da ne!
Şoför ellerini açmış duaya ediyor.
Cami tıklatarak seslenir.

"Herkes çıktı ne duruyorsun
Sen de çıksana!"

Gelen cevap ibretliktir

- Bırakmıyor !
- Kim bırakmıyor? der patron

Cevap gelir;
-Seni içeri bırakmayan!

Bir düşünce sarar
Seni içeri bırakmayana takar.
Hemen orada abdestini alır
Camiye dalar...

Yanına vardığı şoföre seslenir,
-İşte, der, şimdi beni de bıraktı!

Yaşlı gözlerle bakan şoför seslenir:
-Elbette bırakır der.
-Deminden beri boşuna mı ağlıyorum.
-Gözyaşlarıyla dua ediyorum.
-Senin dışarıda kalmana
-Gönlüm bir türlü razı olmadı.
-Ellerimi açıp
-İçeri alınman için dua ettim.

-Şükürler olsun. dedi

-Rabbim kabul etti duamı
-İçeri aldı seni,
-Dışarıda bırakmadı.
...

Dostun dosta ettiği dua kabul olurmuş.

Dualarıma katıyorum sizleri,
Sizler de dualarınızda anın beni.

Rabbim cümlemin işlerini rast getirsin.
Hayırlı helâl rızıklar nasip etsin.
Sizlere ve sevdiklerinize hayırlı ömürler versin.

Konu: anonim

Ömer Duru

Şükür Seninle Güzel

Gönül görmez sarayda, malı melalı
Neyleyim dünyanın içliğı iki yamalı
Derdi söker, kendi getirir dermanı
Şükür seninle güzel ey dost

Namerde meze olmaz benim demez
Arsıza hırsıza bakmaz haram yemez
Bir çırpıda bulur yakını uzak etmez
Şükür seninle güzel ey dost

Yaşı yanmaz, amel olmaz rüyada
Yediğı nimet, yemezse dünyada
Vefalıdır, aşmaz sınırı hayada
Şükür seninle güzel ey dost
Ömer Duru

Ömer Duru

Şükürsüz

İnsan dediğin nedir ki
Kemiğin et ile büründüğü can

Yaşadığı üç nefes ile bir an
Nedir çekişmeleri, olmazı yaşayan
İhtiras dolu kibirli yaşam

Neyin derdi bu bitmez açlığın
Göz doysa nefsi doymaz hiçliğın

Şükürsüz geçen kibrin, sefilliğin
Kıyam ile rüku arasında eğikliğin
Secde harici, bitmeyen dikliğın
Bahsi geçmez ruh da ezikliğin

Yutkunur seçer, nefesi seçer
Soluk ile yemek ayrı geçer

Bir ah duyarım hüsrân dolusu
Yağmuru, çamuru, sisi, dolusu
Hamd ile şükürü bilmez insan
De hadi kaç akçe insan kilosı

Ömer Duru

Talebeyim

Öğrenmek sevdasıyla yanarsan
Bu dünyada öğrenciyim
Sadece ölümü öğrendim
İsteyene anlatırım talep gelirse
Gelmeyen talebe, talebe olunmaz

Hırçın at gem almaz eyer tutmaz
Binek istersen kendine bak
Kendimizden iyi eşek bulunmaz

Bir çift koşu takarsan, yular ağızda
Yiğit bulunmaz koşacak yağızda
Hamudu kırmış durmaz boğazda
Koşmayan ata kamçı vurulmaz

Ömer Duru

Teneşirin Öncesi Sonrası

Arz-ı endamı, beden, bu yemek
Dünyalıktır bunlar en güzel zevk

İçinde büyütme derdi, onulmaz mı
İmtihanın başkasında bulunmaz mı

Sevgi istemedim ki hiç, biraz anlayış
İnsandaki nasıl izan, nasıl kavrayış?

Ne var dünyada bize miras kalan
Can tenden çıkmazda kavrulan

Su ile buluşup teneşirde yatan
Sonra nemli toprakla buluşan

Sanma ki sonrakiler burda, kalan
Gururlusu da, kibirlisi de toplanan

Bir sorgudur mahşer-i kübra başlar
Bekler, kimi kazan kimi kepçe, taşlar

Cehennem! Yakıtı insan ve taşlar
Düşmeye gör, içinde her şeyi haşlar

Rabbim affetsin! Cennet var bize
Tefekkür, af, mağfiret istemek bize

Ömer Duru

Töhmet

Kırış kırış siması
Nasırlı ayakları
Taşınır zamanda

Üç gün sayar
Dünü yaşadı gitti
Bugünü yandı bitti

Bakmaz yarına
Kim ola yanında
Yangınından başka

Bir söz bin ah ile
Susar getirmez dile
Edilen kötülüğe

Yutar yutkunur
İçindeki tutkudur
Evlada hasreti

Bilinmez yerinde
Sancılar başlar
Sessiz duanın ağıdı mı

Sanmaz, bakmaz, almaz
Harama el uzatmaz
Çocuğadır töhmeti

Nimet mi minnet mi
Aldığı saldığı
Yavrusuna verip yandığı

Dağlanmış bağrında
Geridekine adanmışlığı
Hasretiyle yanmışlığı

Ömür verip bakar
Vefasıdır sanki tapar
Ardında yetim bırakmışlığı

Ömer Duru

Utanırım

Zaman olur ki

Sözümden üzülürsen
Senden utanır oldum dersem
Utan Utanmalısın dersin

Gönlünü hazan yapıp tutan
Huzursuzluğu şiar yapan
Boyun büküp, yutkunup utanan

Dilimdekinden utanan benim

Ne yaptımsa ona karşı utanacak
Sözlerini bir bezip bir savuracak
Huzur bozup dağlara tutunacak
Anlatılan benim boynu bükük kalacak

Ömer Duru

Uzak Durmalı

Bir kaç çeşit insandır uzak duracak
Ne zarar verir, ne de fayda gelir.

Etkisizdir insana, sadece söyledi diye
Arkadaşı istedi, böyle olsun niye?
Sormaz mı kendine, istediye bile
Onun istemesinden bana ne.

Yaparsa arkadaşın dediğini
Beğenirse onun beğendiğini
Yerse dostun yediğini
Bunları devamla yapınca
Farketmiyor kişilik silindiğini
Ezilip yok edildiğini ...

Boşu, beleşli yalancısı da var
Düşünmeyenin çoğu davar
Gölge bulursa kenarda bi duvar
Beleş diye yerleşme belki yetimindir
Kimin ne dediği önemli değildir

Bazen sormalı.
Bu nedir, nedendir
Uşa vur. Zihin de değilse bedendir
Ölç, bak. Sakallı ya sanki dedendir
Kitapta yazmazsa ameli değildir
Görünce tanıdı ya velidir erendir

Bu insanlardan da uzak durmalı
Ne kesesine ne sözüne kanmalı
Bir laftan kırk mana anlamalı
Kelamı dinlemeli tartmalı
Dünyada da ahirde yanmamalı
23.09.2009

Ömer Duru

Uzak Ol Hadi

Anlamadım uzaklaşmayı
Kaçmayı, saklanıp kalmayı
Mesafeni koru dediler
Korunan kişiler arası ara mı
Yoksa insanın içindeki yara mı
Mesafe koyacaksan eğer
Sana yalan söyleyenlere
Uzaklaşacaksan böyle
Saygı göstermeyelere
Egosu tavanda kişiliksiz
Duyguları sömürenlere
Sözünde durmayanlara
Yalan vaatlere, sahte gülenlere
Mesafeni koy araya
Dinlemeyi bilmeyenlere
Koy hadi, elindekini dök
Sürekli konuşup kötüleyenlere
Geç kalma, arada kalanı unutma
Post ile yaklaşıp dost olanlara
Kuzuyu kurta teslim edip
Haramla meşgul ezana koşup
Farzı terk edip nafile kılanlara
Mesafeni koy hadi, yüzde kalanlara

Ömer Duru

Uzun Gecelerde

Okul yolunda eserdi rüzgarımız
Başımızda kavakların en uzunu
Sevdalar ördük tepelerinde sesiz
Gündüz kısaydı, gecelerin uzunu

Kış olurdu, geceleri zemheri vururdu
Sabah edemezdik hayalimiz dururdu
Çiselerde ıslanır gönlümüze kururdu
Ayazın sisli geceleri seninle uzundu

Kaç bahar geçti, kara kışı, yazı
İki satır karalardık okulda yazı
Mevsim sıcak, otlaklar sinek, yazı
Yazların yıldızlı geceleri uzundu

Sevdalar başka başkaydı sır bitmedi
O gün doğan yavrular uçup ötmedi
Adam olan çocuk köyünde el öpmedi
Yokluğun getirdiği geceler uzundu

Ömer Duru

Üç Günde

Üç Günde
Dil ile bakarsan öte yüzü dönmez
Kelep tas ile yusan ateşin dinmez
Coşar, akar kor olmadan sönmez
Yangın yeridir soğumaz üç günde

Çanatlanır ruhu, gider menzil alır
Ölen goncalara mey ile kabir hazır
Yeller alır kokusunu, kalan hasreti
Üç günde adama kader olur yazılır

Benden mi bilin dağılan özünü
Dilin şişer tutmazsan sözünü
Sırrın dağılır eller oyar gözünü
Sebebi kendin ola üç günde

Derelerin taşıdığı zemheri günde
Ayazların çatlattığı o sürgünde
Şevk biter dertlenir ettiğinde
Özlem söner öfke döner üç günde
ÖmerDuru

Ömer Duru

Üşüyorum Abi

Üşüyorum abi;
Kar düşünce benliğime üşüyordum abi,
Sensiz ve sessiz kaç ömür saydım bilmiyorum,
Her gün bir öncekinden daha beter acı verdi.
Sığdıramadım sensiz bir hayatı büyük dünyama,
Sen ve koca dünya,
Bir de hayalimdeki rüya....
Her rüyada uzatıyordun ellerini de,
Almıyordun beni yanına,
Tak ediyordu da canıma çıkaramıyordum sesimi
Dağların ötesine.
Bir koşuda aşırıyordum o dağları da
Sen hiç yerinde olmuyordun.

.....
Evimizin bulunduğu harman yokuşuna,
Neden gelmiyordum o toprak kokusuna.
Hatırlar mısın abi; hep kan kokardı da sokağımız,
Kimse almazdı o kokuyu, ikimize gelirdi sadece...
"kaçmak için bu diyardan,
Okumak gerek, ayrılmak gerek yar'dan"
Derdin küçük gülücüklerinin ardında...
Bunu başardım abi,
Uzun yıllar kaçtım,
Son kez girdiğimde, hala sıcak nefesin kokuyordu odamızda.
Kaçmak fayda vermedi sensiz, kaçtığım yerlerden kaçtım sen yoksun diye.
Tekrar doğduğum yerlere gelmiştim ama nafile...
Sıcaklığın yoktu artık
Sadece özlemin,
Varlığını hissettirmekten yorulmayan ve acı veren özlemin...
İlk defa abi, korkuyorum yaşamdan,
Yalnızlıktan korkuyorum. Yüreğimi çıkarıp gitsem gidebilir miyim tekrar?
Uyumak istiyorum, hiç düşünmeden
Ve gün yüzünün görmezcesine uyumak,
Yokluğuna alışmak zor abi....

Geçenlerde ziyaretindeydim babamla.
O da çok özlemiş seni.
Birkaç damla sevgi döktü yüreğinden kara toprağa doğru.
Benim için birkaç damlaydı da
O'nun için her damla bir ömürdü.
Bunu biliyordum da demedim sana.
Sen zaten biliyorsun, bizleri ne kadar gönlünden sever garibim.
Dayanamadı sanırım, sordu "özledin mi abini...?"
"-senin kadar değil" diyemedim,
Özledim demekte yetmedi cevaba...
Uzun süre sessiz kaldım, her zamanki gibi
Yardıma koşup, "ben yaptım" demeni bekledim,
"sebebi benim bu özlemin" diyecektin de
Kurtaracaktın bu sorunun azabından....
Olsan yanımda derdin.bilmez miyim.

"üşüdük oğlum hadi gidelim,

Burada kalmak acımızı dindirmez, ..."
Allah'a havale etti seni, çok okudu...
Ne kadar sevgisi varmış gözlerinde o gün,
Hepsini akıttı taşlarının üstüne.
Benden de akan sevgiler
İçerimde oluşturdu sevgi havuzunu,
Dışarı akıtamadım, küçücük bir duyguma,
Gururuma
Esir oldu sana
Verdiğim sözden vazgeçmedim.
Hatırlar mısın ? Can yoldaşı olmuştuk ta söz almıştın benden;
"geri dönmezsem ağlama, dayanamam sana."
Demıştin de, inanmadığım için vaadine
Bekledim döneceğini,
Nasıl olsa ağlamam diye.
Bir sözün arkasında durmak meğer zormuş be abi.
Ben de seni yaratanıma havale ettim de
Uzun zamandan beri,
Buralarda emanet edecek insan bulamadım kendimi,
Senin kadar kimse sahiplenmezdi emanetine,
Olsaydın sende üşütmezdin...
Sen sıcaksın inşallah,
Rahatın emin ellerde inanıyorum da,
Ben üşüyorum abi
Herkes gibi...

Ömer DURU

Ömer Duru

Vardı

Bir vakit, doğmadan, yüreğim vardı
Nasıl yaşamışım O'nsuz dünya dardı
Minicik elleri, doğarken elimi sardı
Dua ile, ezan ile, sadası ah-u zar

Baharın sesini yağmurla mı duyuyor
Kokusu ruhumun, bakışı gönül mü yuyor
Elleri elimde minicik, kuzum uyuyor
Düşümüz akl-ı mead, duamız ah-u firaz

Millet uzayda, biz de saç yolmakta
Tepemizde gök delik, içi dolmakta
Zaman geçmez saatte, düşler solmakta
Çabuk mu geçtik, ömr-ü dem olmakta

Geçmişimle, geleceğim yanımda
Her adımında kibir, akar kanımda
Yokluğu azap, gitmezse canımda
Akl-ı mead duası ile ah-u zar ederiz

Ömer Duru

Vefasızlara

Cefa, dert değildir insana
Sevginin g¼c¼ kardeşin bağıdır
Zehri bir yudumda içmektir
Bir gön¼le yerleşmektir.

Vefalı olur cefalı olanlar
Hatır, keder bilir.
Yüz¼nde çizgileri bulunur
Her biri yüz yıllık ömür gibi.

Ne vedalar bilirim vefasız.
Ne ayrılıklar umarsız.

Cefadır dertleri ular birbirine,
Yokluğunu aratmaz birilerine
Biri birine cefadır diğerine vefa.

Yıkık köprüdür vefasızlık
Geçemezsin üst¼nden diyetsiz.

Cefa diyeti vefadadır.
Emek ister, ömür ister
Ömür verirsin ekmek vermez.
Ekmeksizdir vefasızlık.

Ömer Duru

Yağmur Garibe Yağar

Yağmur bulutları kapkara oldu
Yapraklar dalda el avuç açmakta
Susuzluktan gül yaprakları soldu
Güneş ufukta aheste batmakta

Bir yudum suya muhtaç yerde yaratılan
Parası olana serbest alınan satılan
Kimi fakirin elinde kimi yerde atılan
Rüzgar yine yağmurlu, garip ıslatan

Yağmur bu mevsim bol, acı poyrazı
Isınmadık halen Mayıs'ta kaldı ayazı
Yedik içtik, neşeli günlerin çoğu azı
Geldi geçti İlkbahar garibin üstüne

Dört mevsimin soğuğu üşütür ayrı
Güneşi ılık, çamuru, kokusu aynı
Garibin sırtında derdi, sefaleti, acısı
Mevsimler değişti kalan sancısı aynı

Yağmur bulutları kapkara oldu
Garibin umudu mevsimlerle soldu
Kuru ekmeğe tav oldu gebe oldu
İnen sular ota çöpe yaşam oldu,
Garibin başına dert evine sel oldu

Ömer Duru

Yalan

Özün yalan sözün yalan
Bakışlarındaki ışıltı yalan,
Kara kaşların, sarı saçların
Benliğin, gençliğin yalan.

Bir varmış bir yokmuş derim
Az gitmiş, uz gidememiş bilirim
Sildim, hayatımdan kaç zaman
Benliğin, bendeki benliğin yalan.

Sana yazdım demiştin, geldi mektubun
Bir kaç satır vardı, ruhsuz mektubun

Zamansız açan çiçek gibi aşkın
Uzaktarda dingin, yanımda taşkın,
Keyfiyetin budala, sözlerin şaşıkın
Benliğin, bendeki benliğin yalan.

Ömer Duru

Yanlış Arkadaş

Bi'gün vicdanın
sana yaptıklarını hatırlatıp soracaktır
Dost üzmek nasıldır?
Kederinden kahrolduğunda anlarsın

İçinde ne olduğunubilmediğın gönlü
incitmenin bedelini
Yaptıklarının hesabını soranı
yarın karşında bulacaksın

Bi'gün küs bi'gün barışık olmanın
halini nicedir bilemem
Yaptıklarını aklına sokan
fitneciye tanımam, bi'şey demem

Gözündeki ışıltıyı görüp,
cevheri farkedince hemen
Yanlış insanla arkadaşlık kurduğunu anlayacaksın.

Sebeplendiğın üç kuruş adını çıkaracak
Uçkura götürüp bel vağlayacak
Yanlış arkadaş hayatı öldürür, anlayacak

Ömer Duru

Yanlış Sözü

Doğrusu yoktur, sanki dili oktur
Ezip büzmez dilini kırıp çevirmez.

Tüm kalbiyle söyler aklından özü
Ne dersen kulağından tutar sözü

Bir gün dedi; Senin için dua edeyim
Ellerimi açıp Yaratana niyaz edeyim.

Demez mi; kabul edilirse et!
İte denmez sözü der. Kabul, et

O gün düşünür; çocuk nedir bu?
İhtirası görür, o zardaki kabuğu

Anladı; kalbi dar, gülücüğü boldu
Sonra der; yanlışlık bizde mi oldu!

Deyin hele a dostlar! nasıl anlamalı
Sevginin nefreti bu cümlede olmalı

Karar verir. Huzur kaçsa da kol kırılır
Gönlü yansa da demez. İçinde sırılır

Artık yüz yumaz hal olur. Gülmez,
Dosta denmez söz edilirse ölmez.

Başa gelmeden göçmez, iş bitmez
Yaratana'a havale geri dönmez.

Bir söze bak bir söyleyene denir
Söyleten de Yaratana'dır. Ne denir?

Ey sözü dik insan. Ey insan! Bilesin
Yenmez bu sözler de... Gönüldesin.

Kişi sever katlanır. Anlamaz sanma
Sesi çıkmazsa garibin, şer'e yorma.

Sana zarar vermez, tehlike görme
Hep seni düşünür, kaderini örme.

Görür de üzmez, bilir de kaçır
Sana üzülür hep yorgun ve naçar

Ömer Duru

Yaren

Yaren Olanlara

Canan gördük hazanı nevrüz ettik
Zülfü yar'e gönül verdik tac ettik
Güller derdik çeşm-i siyahı sevdik,
Can özüne yaren dedik, yar ettik

Ömer Duru

Yıkılan Hayallerim

Yüreklerin yanmadığı sevdalardı,
Gökkuşuğunu aşan renkli rüyalarım.
Yetim duran umutlarda neşem vardı...

Goncalar ıssızda, tohuma kaçmaz,
Bin ah ile figan etsem sesimi duymaz.
Çilemez bülbüle baykuşlar dadandı ...

Nafile beklerseler de yetim kalanları,
Asalet gitse bile, huyundan alanları,
Asenaya benzeyen, ulumaz çakallar aldı

Baykuşla bülbül gülizara seninle doldu,
Gamı kederi taşıyan virane gönül soldu.
Yıkılan harabe bağı yanıklara mezar oldu

Ömer Duru

Yollar

Başı sonu olmayanlar yollar bizimdir
Uzayıp giderken kaderinde yollar
Çilesi ağır, hayatın kıvrımında yok olur
Kimi yük taşır kimi yüreğini yollar

Selam yollar kimi anasına, bacısına
Yük olur, yük etmez kimi kendini yollar
Bazen bir ırmakla bazen düz ovada gider
Yare varır yaren olur kavuşturan yollar

Yolcunun da seyyahın da arkadaşıdır
Yoldaş olur yanibaşında gardaşıdır
Dağlardan geçer konaklar yaylada
Gün batar yorulur mola verir aylada

Kavuşmak yollarladır, hasret biter
Gün doğanda yine revan olur yollar
Çoluk çocuk ana'dır burunda tüter
Gün batanda yine hasret olur yollar

Ömer Duru

Yüklü Kervanlar

Mavi düşlerim var yüklü kervanlarda
Bahar esintiyle başlayan yollar açan
Harabe bırakan sinemde gonca saçan
Uzanırsan tutuver, tepemde esen fırtınalar

Bağrı yorgun bırakan rüzgar eser dağda
Huzur vermeyen tohumlar bırakır bağda
Mavi gözlerini götürüp hayallere savuran
Maviler yüklü kervanlar geçer burada

Düşler sokağının mavileri bunlar
Ilık baharın güneşi gibi sevdalar
Gökkuşuğu gibi gündüz parıldar
Gecelerimin mavisini yüklü kervanlar

Gerçekleri bırakıp hayal seçer
Rengi elaya, eladan maviye geçer
Bilinmez ufuklara yelkenler açar
Mavi düşler taşır yüklü kervanlar

Ömer Duru

Yürek Yangınım

Yüreğimin yangınısın
Yudum yudum içtiğim
Kahve çekirdeğimin kokusu
Damak tadım, yudumladığım
Çekilmez yaptın ya huzurumu
N'edeyim n'olayım bilemediğim

Huzur sokağım olsan ya dediğim
Nefesi zehreden kahve çekirdeğim
Bitmesini istemediğim derdim
Dermanını beklemediğim zevkim
Dokunsam bile ahını hissetmediğim
Gülüşün ömür ayçekirdeğim

Sevdami doladığım yenim
Sevmeye doymadığım yerim
İki gözüm, şekerim, ciğerim
Tatlı dillim, çarpan yüreğim.

Ömer Duru

Zenginlik

Zenginim diyorsan zenginsin
Ruhun özgür okyanus gibi enginsin
Gönlün bol olsun dengimsin

Zenginim, Allah vergisi bir sağlığım
Parayla pulla ölçülmez hamallığım
Çocuklarım yuvam varlığım
Gönlüm dolusu dünyalığım

Lakin bunlar değil zenginliğim
İki ayağım bir başım iki elim
Güneşi hisseden buğday benim
Tadını alan merhametsize karşı dilim
Görmeyeni gören ferasetim
Diklenmeden dik duran basiretim
Nimetlerin en güzeli bebeklerim...

Deyin gayrı var mı daha zengini
Nefes alan bir bedende can
Ruh özgür beden özgür
Hali hür ahvali hür
Allah için daha zenginini kim görür

Ömer Duru